

עֲזָרִי מֵעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

גְּדֵלַת תַּתְק"ס

הַמְכֻוֵן לַתַּתְק"ס חֶלְקֵי הַזוֹהַר

בו יבאָר מַעֲלָתוֹ וְחֻשְׁבֹּתוֹ שֶׁל מִנְיַן תַּתְק"ס,
וְשִׁיכּוּתוֹ לְעִנְיַן הַגְּאוּלָּה וְלַעֲוֹד עֲנִינִים יְסוּדִים
בַּנְּגֻלָּה וּבַנְּסֻתָּר

וְהֶרְמֹז מִשְׁמַיִם לַתַּתְק"ס חֶלְקֵי הַזוֹהַר

יְשִׁיבַת "קוֹל הַרְשֵׁב"י

שִׁיעוּרִים וְחִבּוּרוֹת שֶׁנִּתְלַבְּנוּ בְּבֵית הַמְדַרְשׁ
בְּרֵאשׁוֹת כ"ק מְרוֹן אֲדָמוֹר שְׁלִיט"א

יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי" - הָאֱלֹמִין
כ"א אָדָר ב' תּשע"א לַפ"ק - עִיה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מפעל הזוהר העולמי

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל': 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

תִּכּוֹן עֲנִינִים

- הקדמה: גדל מעלת מנין תתק"ס . . . . . א
- ספר גדלת תתק"ס . . . . . ה
- פרק א' - במקנה יש תתק"ס לוגין . . . . . ה
- פרק ב' - שמע ישראל מנין תתק"ס . . . . . ח
- פרק ג' - בירושלים היו תתק"ס בתי מדרשות . . . . . י
- פרק ד' - מזמן מתן תורה עד זמן הנס בימי מרדכי ואסתר הן תתק"ס שנים . . . . . יג
- פרק ה' - מנין תתק"ס יתקן את חטא אדם הראשון . . . . . יד
- פרק ו' - התורה נתנה בתתק"ס שעה . . . . . טז
- פרק ז' . . . . . יט
- פרק ח' . . . . . כ
- פרק ט' - האדם נושם בשעה תתק"ס נשימות . . . . . כג
- פרק י - תתק"ס מרמז על קבוץ נדחי ישראל . . . . . כד
- פרק יא . . . . . כה
- א. מתניתין גימטריא תתק"ס . . . . . כה
- ב. מפסח ועד עצרת יש תתק"ס שעות . . . . . כז

- ג. בתתק"ס שעות קיבל משה את התורה שבעל פה . . . . . כז
- ד. הלוחות משקלם היו תתק"ס . . . . . כז
- ה. יצירת הולד בתתק"ס שעות . . . . . כח
- ו. אברהם שרה יצחק - תתק"ס . . . . . כח
- ז. בסוד "תרוממנה קרנות צדיק" . . . . . כט
- "קרנות צדיק" גימטריא תתק"ס. . . . . כט
- ח. משיח בן דוד ובן יוסף עולה תתק"ס. . . . . כט
- פרק יב** . . . . . כט
- פרק יג** - בארבעים יום שהם תתק"ס שעות נשלם טהרת האדם . . . . . לד
- פרק יד** - הקדוש ברוך הוא שואג בקול ומרעיש העולם על שמקלין בטבילת המקוה . . . . . לו
- פרק טו** - פרות ארץ ישראל שקלו תתק"ס סאין . . . . . לח
- פרק טז** - תתק"ס שם ע"ב "הויה, עולה תתק"ס" . . . . . מא
- פרק יז** . . . . . מג
- פרק יח** - הרבי שמעון בר יוחאי צדיק יסוד עולם . . . . . נא

פרק יט - הזזכה והמזכה את הרבים, כל העולם לא
נברא אלא בשבילי . . . . . **נו**

פרק כ' - מדוע הגלות מתארכת והצרות
מתרבות? . . . . . **ס**

פרק כא - הטוב שיש בהצדיק נעשה כאבן השואבת
ושואב אליו כל טוב שנמצא בהרשע. והרע שנמצא
אצל הצדיק מיד הוא נמשך ויוצא מהצדיק המוכיח
לרשע שאינו שומע לו, ונדבק בהרשע שהוא שרשו
ושם קנה מקומו . . . . . **עח**

מחפשים תורם להדפיס אלף סטים של זוהר של שבעים כרכים, לחלק
ל-70 אלף איש בחינם. התורם משלם ישר לדפוס!

האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 0548436784

 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ה <hr/> אדרא רבא וויטא * ונספתו עליו ו' ספרים תפלות ופקעות נאגלת הרשב"י שירת הנהר תפלות הנהר תשובת הרשב"י עלן אור הנהר 27-28 תפנות הנהר רשימת 280 ספרי הנהר <hr/> 5 	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ד <hr/> זהרי הזהר ח' ספרים תבל על כל רגע נשמת הרשב"י חיים של נור השפעת הרשב"י חתמי הרשב"י הנהר וזר טיי הקדמת כח הנהר ליקוטי נור התילות דור בראשית <hr/> 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ג <hr/> אורות הזוהר י"ב ספרים תשובת הרשב"י תפלות הנהר תפלות הנהר נאלת הרשב"י במדינת הרשב"י תפנות הנהר אור הרשב"י הנהר וזרע רב זכותא דרשב"י הנהר שני תפנות שירת הנהר בי יואלי <hr/> 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ב <hr/> מאורות הזוהר ט"ז ספרים תפלות הנהר תפנות הנהר אגרות הנהר הרשב"י וזוהר עת למנות לור המשיח הנהר התפנות וזוהר תפנות הנהר קבלת ונשמת אלה סקראי קודש תפנות הנהר מבידוקי תפנות תפנות כח ישיבת הנהר אל הרשב"י <hr/> 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד א <hr/> אור הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה * גדולי ישראל והזהר * ערכה של שנה <hr/> 268 עמודים
---	--	---	---	--

 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד י <hr/> תורת הרשב"י * תפנות המלמודים וזוהר תפנות המוקד הנהר השני רב הנהר אמרת הנהר כחלתח שני התיקונים שני זקנים עם נפדים אור הנהר קוטיקס <hr/> 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ט <hr/> תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב' המחולק ל-354 ימות השנה * עם התיקונים החדש <hr/> 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ח <hr/> תיקוני הזוהר דף היומי חלק א' המחולק ל-354 ימות השנה * עם התיקונים <hr/> 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ז <hr/> תיקוני הזוהר עמוד היומי המחולק ל-354 ימות השנה * עם התיקונים <hr/> 544 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ו <hr/> תורת הרשב"י * תפנות המלמודים וזוהר תפנות המוקד הנהר השני רב הנהר אמרת הנהר כחלתח שני התיקונים שני זקנים עם נפדים אור הנהר קוטיקס <hr/> 416 עמודים
--	---	--	---	--

 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ה <hr/> אדרא רבא וויטא * ונספתו עליו ו' ספרים תפלות ופקעות נאגלת הרשב"י שירת הנהר תפלות הנהר תשובת הרשב"י עלן אור הנהר 27-28 תפנות הנהר רשימת 280 ספרי הנהר <hr/> 5 	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ד <hr/> זהרי הזהר ח' ספרים תבל על כל רגע נשמת הרשב"י חיים של נור השפעת הרשב"י חתמי הרשב"י הנהר וזר טיי הקדמת כח הנהר ליקוטי נור התילות דור בראשית <hr/> 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ג <hr/> אורות הזוהר י"ב ספרים תשובת הרשב"י תפלות הנהר תפלות הנהר נאלת הרשב"י במדינת הרשב"י תפנות הנהר אור הרשב"י הנהר וזרע רב זכותא דרשב"י הנהר שני תפנות שירת הנהר בי יואלי <hr/> 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד ב <hr/> מאורות הזוהר ט"ז ספרים תפלות הנהר תפנות הנהר אגרות הנהר הרשב"י וזוהר עת למנות לור המשיח הנהר התפנות וזוהר תפנות הנהר קבלת ונשמת אלה סקראי קודש תפנות הנהר מבידוקי תפנות תפנות כח ישיבת הנהר אל הרשב"י <hr/> 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרד א <hr/> אור הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה * גדולי ישראל והזהר * ערכה של שנה <hr/> 268 עמודים
--	---	--	--	---

הקדמה

גדול מעלת מנין תתק"ס

הנה הוצאנו לאור ב"ה זוהר המחולק לתתק"ס קונטרסים, אשר כל הלומד בהם יזכה לגאולה העתידית, כמו שאמר רשב"י: "בדא יפקון מן גלותא".

וחלקנו הקונטרסים באפן שבכל קונטרס יהיה ששה עמודים, כדי לא להקשות על הלומד, ושיוכל לרוץ הקורא בהם ולגומרה משש עד שבע דקות בלבד.

ולאחר שחילקנו את הקונטרסים באפן הזה, ראינו שזכה אותנו הבורא יתברך שמו שיצא סך תתק"ס קונטרסים.

ויתבאר שהמספר תתק"ס הוא מספר גדול ונורא, הוא מספר הגאולה, והוא סך

לוגין שיש בכל מקוה שמטהר את הטמאים.
 וכידוע שספר הזוהר מטהר את ישראל,
 ומביא את הגאולה.

והוא פלא גדול שמשמים פנונו אותנו
 לתתק"ס חלקים, לרמז לנו שהנה למוד
 הזוהר הקדוש הוא טהרתן של ישראל –
 ובו יתקיים דברי הנביא ביחזקאל (פרק לו
 כה): "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם
 מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר
 אֶתְכֶם", וגם דברי הנביא מלאכי (פרק ג
 כג-כד) "הֲנֵה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי
 הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא,
 וְהָשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל
 אָבוֹתָם", במהרה בימינו אמן.

"והשיב לב אבות על בנים" גימטריא
 תתק"ס – וכתוב "אבות" עם ו' לרמז על
 הדעת – ותורת הסוד. ועוד כל הפסוק

"והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם", גימטריא 1655 שזה גימטריא "בזכות למודי הזוהר הקדוש הכל פאחד נגאל ברחמים" = 1655, ומסים הפסוק "פן אבוא והפיתי את הארץ חרם" (חס ושלום), לרמז שלמוד הזוהר הקדוש באחדות מגן על ארץ ישראל ועל עם ישראל.

שכר ועונש ה' הלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים,
רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב
רחוקים, כגון הידברות, ערכים, יד לאחים, שובו
בנים ועוד, וכן למזכיי הרבים המתנדבים לקרב
ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

קחו עמכם
דברים ושובו אל ה'!
לא ידח מזמנו נדח

סֵפֶר
גְּדוּלַת תִּתְק"ם

פָּרֵק א'

בְּמִקְוֵה יֵשׁ תִּתְק"ם לִוְגִין

בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר (מֵאֲמָרֵי חֲדָשׁ אֱלוֹל
מֵאֲמָר א - מֵהוֹת הַחֲדָשׁ) מְבֵאָר בְּאֲרִיכוֹת,
שֶׁסֶד תִּתְק"ם הוּא מְטִהָר אֶת הָאָדָם, וְלִכֵּן
בְּמִקְוֵה יֵשׁ תִּתְק"ם לִוְגִין.

זֶה לְשׁוֹנוֹ: הִנֵּה הַטְּהָרָה בְּמִקְוֵה הִיא טְהָרַת
יִשְׂרָאֵל, וּפְעוּלָתָהּ שִׁישְׂרָאֵל מִטְהָרִין
אֶת עַצְמָם לְפָנֵי הַמָּקוֹם בְּעִשְׂיָתָם פְּעֻלַּת

המקנה לטבל את עצמם במקנה העשויה
 בצורת "ם" מרבעת לרמיזת תשובה
 עילאה - אם הבנים נקראת מ'יא, כנודע
 דקיימא לשאלה כמו שאמרו בזהר (ח"א
 א' ע"ב) "מי ירפא לך" (איכה ב יג) מי
 ודאי ירפא לך, והנה ימי הרצון ימי
 התשובה הנתנים במתנה מן השם יתברך
 לישראל עם קרובו לטהרם מעונותיהם
 כמו מקנה טהרה ויתהוו כברייה חדשה
 הן המה מ' יום מראש חדש אלול
 עד יום הפורים הנה הם תתק"ס
 שעות, הם גם כן מקנה טהרה לבטול

א. וכנודע דלמוד הזהר הקדוש במדרגת מ"י -
 תשובה - אימא עילאה, וכדכתב הרמח"ל זיע"א
 באגרתו.

הַבְּרִיָּה י"ו הַיְסוּדוֹת¹⁶ כָּל אֶחָד בְּסֵפֶר כַּנֵּ"ל
 וְלִהְתְּהוּוֹת אַחַר כֶּךָ כְּבָרִיָּה חֲדָשָׁה, וְזֶה
 הַרְצוֹן בְּזִמְנֵי הַנוֹעֵד הוּא הַמְשַׁפֵּעַ מֵאֵת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מֵעוֹלָם הַתְּשׁוּבָה וְהֵם מ' יוֹם
 ס' מְרַבֵּעַת עוֹלָם הַתְּשׁוּבָה אִם הַבְּנִיִּים
 הַנִּקְרָא מִי כַּנֵּ"ל, וְזֶהוּ שְׁאֵמַר ר' עֲקִיבָא
 אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל לְפָנַי מִי (עוֹלָם הַתְּשׁוּבָה) אַתֶּם
 מְטַהְרִין בְּמִקְוֵה צוּרַת ס', שְׁזֵהוּ מִעֲשִׂיכֶם
 וּפְעוּלַתְכֶם לְטַהַר אֶת עֲצַמְכֶם בְּסוּד ס'
 מְרַבֵּעַת עוֹלָם הַתְּשׁוּבָה הַנִּקְרָא מִי וְלִבְטֹל
 יְסוּדוֹתֵיכֶם בְּתַתְק"ס לִוְגֵי מִקְוֵה י"ו פְּעָמִים
 ס', וְכֵן מִי מְטַהַר אֶתְכֶם, עוֹלָם הַתְּשׁוּבָה

ב. שְׁיֵשׁ 4 יְסוּדוֹת וְכָל אֶחָד כָּלוּל מֵאַרְבַּע גַּם כֵּן
 - סָךְ הַכֹּל 16 יְסוּדוֹת [וַיֵּשׁ לְרִמּוֹ דְהַשֵּׁם הַקְדוּשׁ
 הַרְמוֹז בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת ח'י'ל בְּלַע וַיִּקְיָאנִי לְתַקוּן
 הַיְסוּד - גִּימַטְרִיָּא 16, לְרִמּוֹ שְׁבַתִּיקוּן הַיְסוּד
 מְתַקֵּן כָּל ה-16 הַיְסוּדוֹת שְׁלוֹן].

בַּעֲצָמוֹ מִתְעוֹרֵר הַרְצוֹן בְּזִמְנֵי בְּאַרְבָּעִים יוֹם
 לְטֵהָר אֶתְכֶם ׀ עוֹלָם הַתְּשׁוּבָה הַנִּקְרָא מִי
 לְהַתְּבַטֵּל בְּתַתְּק"ס שְׁעוֹת שְׁבָהֶם לְהַתְּהוּוֹת
 כְּבָרְיָה חֲדָשָׁה, וְזֶהוּ שְׁאֵמֵר "מִקְּוֵה יִשְׂרָאֵל
 ה'" מֵה מִקְּוֵה מְטֵהָר אֶת הַטְּמֵאִים אֶף
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטֵהָר אֶת יִשְׂרָאֵל, רְצָה
 לִזְמֵר מֵה מִקְּוֵה מְטֵהָר אֶת הַטְּמֵאִים (בְּתַתְּק"ס
 לְגִין), אֶף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטֵהָר אֶת
 יִשְׂרָאֵל בְּתַתְּק"ס שְׁעוֹת שְׁבָאַרְבָּעִים יוֹם יְמֵי
 רְצוֹן, וְדִי בְּזָה.

פָּרָק ב'

שִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל - מִנֵּין תַּתְּק"ס

וּבִסְפָר הַקְּדוֹשׁ מְאֹר וְשִׁמְשׁ (בְּרֵאשִׁית
 פָּרָשַׁת וַיְרָא) מְבֵאֵר בְּאַרְיִכוֹת

נפלאה שאותיות "שמע ישראל" הם גם כן תתק"ס, והם מרמזים על מקוה עילאה שמטהר את האדם, ומעלה אותו מטמאה לטהרה.

וזה לשונו: "כי איתא בספר גליא רזיא (בדף ח' ע"ב) שפסוק "שמע ישראל" (דברים ו ד), מרמז למקוה. וזה לשונו: והנה מה שנראה לפרש לעניות דעתי תחלת דברי איך מן קרא דקריאת שמע נפקו שעורי המקוה בכלל ובפרט, שתבת "שמע ישראל" השבונם תתק"ס לוגי מיא, רצה לומר עם האותיות והכולל. ושם בספר הקדוש הנ"ל, מרמז איך בפסוק היחוד הנ"ל מרמז כל שעור המקוה. ויוצא לנו מזה, כי בפסוק 'שמע ישראל' מרמז איך שיטהר אדם עצמו בקריאת שמע במקוה עילאה, מי שאומר הקריאת שמע

כְּתוּבוֹנָא בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ. וְאֵךְ צָרִיךְ עַל
 כָּל פְּנִים לְטֹהַר עֲצֻמוֹ קוּדֵם בְּמִקְוֵה תַתְּאָה
 בְּאַרְבְּעִים סָאָה מִיָּם, אֵיךְ יוֹכֵל לְקַבֵּל
 טְהוּרָה מִמִּקְוֵה עֵילָאָה, אִם לֹא טְהוּר עֲצֻמוֹ
 בְּמִקְוֵה תַתְּאָה. וְזֶהוּ שְׁאֲמְרוּ חַז"ל (בְּרֻכּוֹת כ
 ב) בַּעַל קָרִי אָסוּר לְקָרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע -
 דּוֹקָא, כַּנ"ל. כִּי בַפְּסוּק הַזֶּה מְרַמֵּז הַמִּקְוֵה
 עֵילָאָה כַּנ"ל, וְקַל לְהַבִּין."

פְּרָק ג'

בִּירוּשָׁלַיִם הִיוּ תַתְּק"ס בְּתֵי מְדַרְשׁוֹת

וּבִסְפָר הַקְּדוֹשׁ בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר (מֵאֲמָרֵי חֲדָשׁ

אֶלּוּל מֵאֲמָר א - מֵהוֹת הַחֲדָשׁ) מְבֹאָר

ג. לְקַיִם מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע כְּהִלְכָתוֹ בְּאֻמָּת,

את הספּה לַכּוֹף שְׁבִירוּשָׁלַיִם הָיוּ תתק"ס
בְּתֵי מִדְרָשׁוֹת.

זֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְהָיָה אָמְרוּ רַז"ל, "מָה טוֹבוֹ
אֶהְיֶיךָ יַעֲקֹב וְכוּ' כְּנַחֲלִים נְטִי"ו"
(בַּמִּדְבָּר כד ה), מָה נַחֲלִים מֵעֲלִים אֶת הָאָדָם
מִטְמָאָה לְטַהֲרָה, כִּי בְּתֵי כְּנַסְיֹת וּבְתֵי
מִדְרָשׁוֹת מֵעֲלִין וְכוּ' (בְּרִכּוֹת טז א), עַל כֵּן
לְרַמֵּז זֶה הָיָה בִירוּשָׁלַיִם ת"פ בְּתֵי כְּנַסְיֹת
ת"פ בְּתֵי מִדְרָשׁוֹת (ירוּשְׁלַמִי מְגִלָּה פ"ג ה"א) סֵד
הַכֹּל תתק"ס שְׁעוֹר מְקוֹה טַהֲרָה וְיָדוּ, וְעַל יְדֵי
זֶה מִתְבַּטְּלִין הַקְּלָפוֹת לִילִי"ת רַבְתָּא

מְכַרְחִים לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ כַּמְבֹאָר בְּאֲדָרָא
רַבָּא (דף קמ"א ע"ב) "וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה" עַד
"מִן עֲלָמָא לְדָרֵי דָרִיז", וּבִפְרוּשׁ מֵתוֹק מְדַבֵּשׁ שָׁם.

ד. וְעַיִן בְּדָרוּשׁ שְׁפַתְבְּנוּ בְּסוּף הַחֲבוּר.

ולילי"ת זעירתא" [שניהם בגימטריא
תתק"ס] (ספר הליקוטים פְּרֻשֵׁת תַּצֵּא פָּרָק כ"א).

ועוד כותב הבני יששכר (מאמרי חדש אדר
מאמר ג - מלחמה לה', דרוש ו), וזה לשונו:
"והנה בצאת ישראל ממצרים (גלות הדעת)
הנה יצא הדעת מן הגלות, אבל היו דומין
כקטן שנולד שהדעת נולד עמו מוכן
לצאת אל השלמות בכל פעם, ובין כך וכך
בקטנותו בהכרח להכריחו כי בטבע נמשך
ביותר אחר תאות העולם אשר יסודותיו
ממנו, על כן היוצר כל הוא אלקינו נתן
להם התורה בדרך הכרח, כפה עליהן הר
וכו', הגם שאמרו ברצונם הטוב נעשה
ונשמע, עם כל זה נתן להם השם יתברך
בדרך הכרח, להראות להן לדור דעה

הקדושים, שצריכין ישראל עדין להגדיל
 הדעת ולהתבונן בעצמן הדעת הנבחר
 מחרוץ (הבן הדברים כי אי אפשר לפרש בכתב)
 ושיתבטלו היסודות אל הדעת.

פרק ד'

הנה מזמן מתן תורה עד זמן הנס בימי
 מרדכי ואסתר הן תתק"ס שנים
 והנה מזמן מתן תורה עד זמן הנס בימי
 מרדכי ואסתר הן תתק"ס שנים,
 בשנת ת"פ לצאת בני ישראל מארץ
 מצרים התחיל שלמה בנן הבית (מ"א ו א),
 ועמד הבית ת"י שנים הרי תת"ץ, וע' שנים
 גלות בכל הרי תתק"ס, והנה הגם
 שאחשורוש מנה וטעה ולא נשלמו הע'

שָׁנָה (מגלה יא ב), הִנֵּה בְּנִין הַבֵּית בִּימֵי
 שְׁלֹמֹה הָיָה ז' שָׁנִים (מ"א ו לח), וַיְהִי לָךְ
 הַחֲשֹׁבֹן מְכוֹן, וְעַתָּה תִּבְיֹן, אַחַר שְׁעֵבֶר
 עָלֶיךָ תתק"ס שָׁנִים שְׁעוֹר הַמְּקוֹה טְהָרָה,
 י"ו פְּעָמִים שְׁשִׁים, נִתְּבַטְּלוּ יְסוּדוֹתֶיךָ י"ו
 כַּנְּ"ל אֶל הַדַּעַת מְקוֹה טְהָרָה, וְקִימוֹ וְקִבְלוּ
 אֶת הַתּוֹרָה בְּדַעַת שְׁלֹמֹה וּמִיִּשְׁבֵּת וּבִנְפֹשׁ
 חֲפֹצָה, זֶה מָה שְׁנִרְאָה לִי".

פָּרֶק ה'

מִנֵּין תתק"ס יִתְקַן אֶת חֲטָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן
 - "מִגְּנַת הַבַּיִת" גִּימְטְרִיא תתק"ס
 וּבִסְפָר הַקְּדוּשׁ אֲמָרִי בְּרוּךְ מְבָאֵר, שְׁסָף
 תתק"ס גוֹרָם שְׁיִתְקַן פָּגַם אָדָם
 הָרָאוּשׁוֹן, וּמְבִיא אֶת הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֹמָה. וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ: אָמַר כְּבוֹד קְדֻשַׁת ז"ל "מִגְּנַת

הביתו" גימטריא תתק"ס, וידוע דישעור
מקנה הוא תתק"ס לגין. ואותיות מקנה הם
ק"ם ו"ה שאין השם שלם, עד שימחה זרעו
של עמלק. וידוע מאמר חז"ל (ברכות מ.)
"אילן שאכל אדם הראשון גפן היתה". והינו
הרמז, "והמלך שב מגנת הביתו" שהיא
גימטריא תתק"ס והינו ק"ם ו"הו כנ"ל,
וממילא על ידי זה יהיה אל בית משתה
הינו, שיתקן פגם אדם הראשון, וממילא
יהיה המן נופל. וזהו שאמרו ז"ל (חלין קלט):
המן מן התורה מנין, שנאמר "המן העץ" וי.
וממילא יהיה הגאולה השלמה.

ה. שתתק"ס מרמז למקנה - ומקנה הוא אותיות
קם ו-ה.

ו. כונתו שמחטא עץ הדעת בא קליפת "המן" -

פָּרֶק ו'

הַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּתַתְּק"ס שָׁעָה

וּבְשֵׁם הָאָדָמוֹר מְדִינֹב זְצוֹק־לֵלָהּ
 אֵיִתָּא, שְׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּתַתְּק"ס
 שָׁעָה, וְלָכֵן הַמְּקוֹנָה מְטָהָר בְּתַתְּק"ס לִגְיֹן.
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר הָרַב מְדִינֹב (בְּתוֹסְפוֹת
 מֵהַר"ץ), "יֵשׁ אַרְבָּעִים סָאָה בַּמְּקוֹנָה נֶגְדַּ
 אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁל קְבֵלַת הַתּוֹרָה. וְכִמּוֹ שְׁבָכָל
 סָאָה ו' קַבִּין וּבְכָל קַב, ד' לֹאֲגִין, כַּמּוֹבֵן
 יֵשׁ תַּתְּק"ס לֹאֲגִין. וְכֵן בְּאַרְבָּעִים יוֹם יֵשׁ
 תַּתְּק"ס שָׁעוֹת. וְעַל שְׁעוֹר הַזֶּה הָיָה גַם
 כֵּן הַלּוֹחֹת שֶׁהָיָה מִשְׁקָלָם אַרְבָּעִים סָאָה,
 וְכִנְגַד הַקַּבִּין שֶׁהֵם ר"ם, חֲזָרוּ וְשָׁבוּ יִשְׂרָאֵל

וּבְתִיקוֹן חֲטָא עֶץ הַדַּעַת נוֹפֵל כּוֹחוֹ וְגַבְר יִשְׂרָאֵל.
 וּמִבּוֹאֵר דְּעַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מִתְקַן
 הַדַּעַת דְּקְדוּשָׁה, כִּפְדוּעַ.

ר"מ מיל, כי על כל דבור (בהר סיני) חזרו י"ב מיל ושבוי י"ב מיל, הרי כ"ד, עשרה פעם כ"ד ("עשר דברות") הרי ר"מ". עד כאן לשונו.

העולה מהנ"ל, שהארבעים סאין של המקוה הם תתק"ס כמו תורתנו שנתנה לארבעים יום שהם גם כן תתק"ס שעות. והם כשמו של השם¹⁰¹ שהוא גם

ז. השוה פתבי הגרמ"מ ז"ל (הערה 79) ח"א עמ' שיט: 'זוה סוד ט' אותיות דשם ב"ן (שם ב"ן מכיל 9 אותיות: יוד הוּ הוּ הוּ הוּ), וְכָל הָאוֹרֹת (!) הֵן תַּתְק"ס כְּמִנְיָן ב"ן עִם נְקוּדַת הַדַּעַת'. על דרך חשוב נקודת הדעת' ראה שם עמ' רפ: 'נקודת הדעת, דהינו חל"ם צר"י קמ"ץ צר"י, והינו חל"ם נקודה אחת היא עשרה, צר"י ב' נקודות הוא עשרים, הרי שלשים, קמ"ץ נקודה וְקוּ הוא י"ו, הרי מ"ו, צר"י ב' נקודות, הרי ס"ו'. אף גם אחרי מקבילה מסבירה זאת אינני יודע איך שם ב"ן עם נקודת הדעת עולה

כֵּן אַרְבָּעִים. [אוֹלֵי הַכּוֹנֵה כָּאֵן לְאַרְבָּעָה
 יוֹדִין שְׁבַשֵּׁם ע"ב, שְׁעוֹלָה 40 וְכִידוּעַ שְׁבוּ
 מְכוֹנִים בְּנִטִּילַת יָדִים כְּדֵי שְׁתַּעֲלָה
 בְּמָקוֹם מְקוּהָ].

תתק"ס [אוֹלֵי אֶפְשָׁר לוֹמַר: ד-ט' אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם
 כְּלוּלִים מֵעֶשֶׂר שְׁכָלוּל מֵעֶשֶׂר, זֶה גִימְטְרִיָּה הַתַּת"ק
 [900] וְנִקְדוּת הַדַּעַת בְּגִימְטְרִיָּה ס"ו - ס' וְהַתַּת"ק
 הֵם תַּתְק"ס, וְהוּ' מְרִמּוֹ לַדַּעַת עֲצָמָה]. בְּכַתְבֵי
 הָאָר"י מְצִינּוֹ תַתְק"ס (960) שְׁמַתְקַבֵּל מִשֵּׁם שֶׁל
 ע"ב (יוד הי ויו הי) כְּאֲשֶׁר מְכַפִּילִים כָּל אוֹת, כְּשֶׁהִיא
 מוּבֵאת בְּמֵלוֹי, בְּזוֹ שְׁאַחֲרֶיהָ, וּמַחֲבִירִים אֶת
 הַסְּכוּמִים: יוד × הי + הי × ויו, + ויו × הי, כְּלוֹמַר:
 $20 \times 15 + 22 \times 15 + 15 \times 22 = 960$. רְאֵה לְקוּטֵי
 כְּתוּבִים (בְּהַמְשָׁךְ הַסֵּפֶר הַלּוֹרִיאֲנֵי לְקוּטֵי תוֹרָה),
 וַיִּלְנָא תר"מ (הַדְּפָסָה חוֹזֶרֶת יְרוּשָׁלַיִם תשל"ב),
 תְּהַלִּים יט, ח, דָּף קכז ע"א.

פָּרָק ז'

וּבִסְפָר מְשֻׁמֵּעַ שְׁלוֹם כְּתָב, שְׁבִיֵּאת מְשִׁיחַ
 לְדַעַת רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיָּה בְּאֶלְף
 הַשִּׁשִּׁי שְׁנַת תַּתְק"ס.

זֶה לְשׁוֹנוֹ: "זְמַן בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יְהִיָּה בְּשְׁנַת
 ת"ר לְאֶלְף הַשִּׁשִּׁי. וְדַעַת רַבִּי שֶׁס"ה
 שָׁנָה יְהִיָּה בְּזְמַן שְׁנַת תַּרל"ה, וְרַבִּי אֶלְעָזָר
 בֶּן עֲזַרְיָה אֹמֵר - שְׁבַעִים שָׁנָה הִיא שְׁנַת
 תַּתְק"ס. וְרַבִּי אֶלְעָזָר אֹמֵר אַרְבָּעִים שָׁנָה.
 הוּא שְׁנַת תַּתְק"ס לְאֶלְף הַשִּׁשִּׁי"ו[ח].

ח. אֶפְשָׁר דְּזֵהוּ זְמַן הַקֶּץ הָאֲחֵרוֹן אוֹ אֶחָד
 מִהַקִּיצִים - אֲבָל בְּוָדָאֵי בְּזִכּוֹת לְמוֹד הַזֹּהָר
 הַקְּדוֹשׁ נִגָּאֵל מִיַּד עֲתָה. וְעֵין בְּסִפְר "סוּד
 הַחֲשָׁמ"ל" שֶׁהֵבִיא דְּבַרִּי הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְעַם

פָּרָק ח'

בְּאַגְרַת שְׁכַתֵּב הַרְמַב"ם לְבְנֵי תִימָן מְצִיִּין
גַּם כֵּן אֶת עֲנִין תִּתְק"ס.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְאַתָּה אֵל תִּסְתַּכֵּל לְמֵאֲמַר
הָאוֹמֵר "קְבוּץ גְּדוֹל" וְ"קְבוּץ קָטָן".
וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ שְׁאַתָּה אוֹמֵר שֶׁהַחֲכָמָה
בְּאַרְצְכֶם מְעוּטָה וְנִפְסָקָה מִכֶּם, וְשִׁמְתָּ
סִבָּה לְזֶה הֵיּוֹת הַקְּבוּץ בְּשִׁילוּשׁ הָעֶפְרָי. יֵשׁ

הַבְּנֵת הַגֵּר"א דְּשֵׁנֵת תִּשְׁע"ב הִיא גַּם כֵּן קָץ -
וְהַעֲקָר שְׁנַרְבָּה הַדַּעַת בְּלִמּוּד הַזֹּהֵר הַקָּדוֹשׁ,
בְּזָכוֹת זֶה נִזְכָּה לְקִיּוֹם נְבוֹאָת יִשְׁעֵיהוּ בְּקִרּוֹב
(יִשְׁעֵיהּ פָּרָק יא א-ט) "וְיִצְאָ חֶטֶר מִגִּזְע יִשְׂי וְנִצָּר
מִשְׂרָשְׁיו יִפְרָה. וְנָחָה עָלָיו רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה
וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה'. לֹא
יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשֵׁי כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ
דַּעָה אֶת ה' כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים", אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

לָךְ לְדַעַת שֶׁהַמְקַרָּה הַזֶּה אֵינוֹ מִיַּחַד
בְּאַרְצְכֶם, אָבֵל הוּא הַיּוֹם בְּכָל יִשְׂרָאֵל,
כְּלוּמַר הַפֶּרֶת הַחֲכָמִים וְדִלְדוּל הַדַּעוֹת.
וְזֶהוּ בְּאַמֶּת מַה שֶּׁאָמַר הַנְּבִיא בְּשֵׁם
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (יְשַׁעְיָה כ"ט י"ד) "לִכֵּן
הַנְּנִי יוֹסֵף לְהַפְּלִיא אֶת הָעַם הַזֶּה הַפְּלֵא
וּפְלֵא וְאַבְדָּה חֲכָמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבִנָיו
תִּסְתַּתֵּר". וְאֵין עֲלֶה זֹאת לֹא שְׁלוֹשׁ
עֶפְרַי וְלֹא שְׁלוֹשׁ אֲשֵׁי. וְהַמוֹפֵת עַל
זֶה שֶׁשְּׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
(מְלָכִים ה' י"א) "וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם", הוּא
הָיָה בְּאַמְצָעוֹת הַשִּׁלּוֹשׁ הָעֶפְרַי. וְכִמּוֹ
אַבְרָהָם אָבִינוּ ע"ה שֶׁהוּא עֲמוּדוֹ שֶׁל
עוֹלָם וְהוּא שְׁגָלָה וְהוֹרָה הָעֲלֵה הָרֵאשׁוֹנָה
לְכָל הַחֲכָמִים וַיִּסַּד יִסוּד הַיַּחֲוּד לְכָל
בְּנֵי אָדָם, וְכֵן יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שֶׁשְּׁלֹשָׁתָם
הָיוּ נוֹשְׂאִים כֶּסֶף הַכְּבוֹד בְּלְבוֹתָם
שֶׁהַשִּׁיגוּהָ בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ "הָאֲבוֹת הֵן

המִרְכָּבָה" שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ל"ה י"ג) "וַיַּעַל
מֵעָלָיו אֱלֹקִים". הִנֵּה לְךָ הָאָבוֹת שְׁלֹשָׁתָם
הָיוּ בְּאִמְצָעוֹת הַשִּׁילּוּשׁ הָעֶפְרַי. וַיִּתְבָּאֵר
כָּל זֶה מִמָּה שֶׁנּוֹדַע שֶׁהַקְּבוּץ הַקָּטָן הוּא
קְבוּץ שַׁבְּתָאִי וְצָדֵק, מִשְׁעָה שְׂיִתְקַבְּצוּ
בְּאִיזָה מְקוֹם שְׂיִתְקַבְּצוּ שְׁנֵית כָּמוֹ עֶשְׂרִים
שָׁנָה מִמְּהֵלֶךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּקָרוֹב, וְלֹא יִזְוּוּ
הַיּוֹתָם מִתְקַבְּצִים בְּשִׁילּוּשׁ אֶחָד בְּעֵינֵנו
מְאֹתִים וְאַרְבָּעִים שָׁנָה, וְאַחֵר כֵּן יַעֲתִקוּ
קְבוּצָם לְשִׁילּוּשׁ אַחֵר, וְזֶהוּ הַנִּקְרָא
קְבוּץ אִמְצָעִי, וְהוּא קְבוּץ הַהֶעֱתָקָה
הַהוּוֹה בְּכָל מְאֹתִים וְאַרְבָּעִים שָׁנָה
מִמְּהֵלֶךְ הַשֶּׁמֶשׁ. וַיְהִיָּה עַל הַסֹּדֵר הַזֶּה
מִשְׁעָה שְׂיִתְקַבְּצוּ שְׁנֵי הַכּוֹכָבִים אֵלוֹ
בְּשׁוּם מַעְלָה מִן הַמַּעְלוֹת עַד שְׂיִתְקַבְּצוּ
בְּאוֹתָהּ מַעְלָה בְּעֵינָהּ תַתְק"ס שָׁנָה וְזֶהוּ
הַגָּדוֹל, וְהוּא מִשְׁעָה שְׂיִתְקַבְּצוּ שַׁבְּתָאִי
וְצָדֵק בְּחֵלֶק הָרֵאשׁוֹן מִן הַטְּלָה עַד

שִׁיתְקַבְצוּ פַעַם שְׁנִית. וְכִשְׁתַּחֲשַׁב הַתְּאָרִיךְ
לְמַפְרַע יִתְבְּאָר לָךְ כָּל מָה שֶׁזְכַּרְתִּי לָךְ
מֵהַיּוֹת אֲבָרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּשִׁילוּשׁ
הַעֲפָרִי וְכֵן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה."

פָּרָק ט'

הָאָדָם נוֹשֵׁם בְּשָׁעָה תִתְק"ס נְשִׁימוֹת

בְּסֵפֶר שְׁעָרֵי יִצְחָק (מִמְרוֹן הַגָּאוֹן הָרַב יִצְחָק רִצְאָבִי

שְׁלִיט"א פּוֹסֵק עֲדַת תֵּימָן) כּוֹתֵב, שְׁבַשְׁעָה

אַחַת נוֹשֵׁם הָאָף תִתְק"ס נְשִׁימוֹת.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "דָּרֵךְ אֲנִי, תִדְעוּ כִי הוּא

עוֹשֶׂה פֶה אַחַר כֶּף חֲשָׁבוֹנוֹת,

דְּבָרִים נִפְלְאִים. כִּמָּה פְּעָמִים הֵלֵב

מִתְכוּוֹץ? כִּמָּה הוּא דוֹפֵק? הוּא אוֹמֵר

שְׁבַמְמוּצֵע בְּדָקָה אַחַת, הֵלֵב דּוּפֵק שְׁשִׁים
וְאַרְבַּע דְּפִיקוֹת, וְהָאֵף נוֹשֵׁם שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
נְשִׁימוֹת וְאִי. יוֹצֵא שְׁעַל כָּל אַרְבַּע דְּפִיקוֹת
בְּלֵב, יֵשׁ נְשִׁימָה אַחַת. וּבְשָׁעָה אַחַת, הֵלֵב
דּוּפֵק שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים תת"מ דְּפִיקוֹת, וְהָאֵף
נוֹשֵׁם תתק"ס נְשִׁימוֹת".

פָּרָק י

תתק"ס - מְרִמּוֹ עַל קְבוּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל
בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ אֲמָרֵי נְעָם (פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח) כְּתָב,
שְׁמַנֵּן תתק"ס מְרִמּוֹ עַל קְבוּץ נְדָחֵי

ט. יֵשׁ לְרִמּוֹ דְּתִקּוֹן הַיְסוּד (הַנְּמֻשָּׁה בְּיַחּוּד שָׁם
קְדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מֵרֵאשִׁי תְּבוּת הַפְּסוּק ח' ל' ב' לַע ו' יִקְיָאֲנוּ
גִימְטְרִיָּא 16) מְבַטֵּל הַחֲרוֹן אָף מִיִּשְׂרָאֵל, וּבְלַמּוּד
הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ מְתַקֵּן וּמְטַהֵר נְשָׁמָתוֹ כְּמַבְאָר.

יִשְׂרָאֵל. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "עַל יְדֵי הַמְּקוֹה נַעֲשֶׂה
 קְבוּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׂרַמְזוֹנוֹ "מְקַבֵּ"ץ
 נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל" עוֹלָה תִּתְקַ"ס לְגִין
 שְׁבַמְקוֹה כִּי יִשְׂרָאֵל נִחְשָׁב בְּסֵפֶר לְמִסְפָּר
 תַּק"מ"ו (עם הכולל).

פָּרָק י"א

וּבְסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ מְגִלָּה עֲמוּקוֹת מְבֹאָר
 בְּכַמָּה אֲנָפִין עֲנִין תִּתְקַ"ס.

א. מִתְנִיתִין גִּימְטְרִיא תִּתְקַ"ס

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "דְּרִשְׁתִּי בְּמִסְכַּת עֲרוּבִין
 אֵהְיָא מִתְנִיתִין אֲבָל סוּד מִתְנִיתִין

י. לְרִמּוֹז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים פָּרָק קב יד) "אַתָּה תִּקּוּם
 תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי יֵעַת לְחַנְּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד". תַּק"ס -
 שְׁזָהוּ שְׁלֵמוֹת קוֹמַת [תִּקּוּם אוֹתִיּוֹת קוֹמַת] יִשְׂרָאֵל

הוא סוד תתק"ס לכן פתח במסכת זרעים
 שהוא התחלת המשניות מאימתי קורין
 את שמע בערבית משעה שהכהנים
 נכנסין לאכול בתרומתן רזא דמלה משה
 למד תורה שבצל פה במ' יום שהיה עולה
 להר, פי סוד מתניתין הם תתק"ס שעות
 שיש במ' יום ובמ' לילה. מ' פעמים כ"ד
 שעות [40 × 24 = 960] הרי תתק"ס היא
 סוד שיעור מקנה דלעיל, פי יש במקנה
 תתק"ס לוגין שבהם טובלין המלאכים
 בכל יום בנהר דינור, זהו סוד שמ"ע
 ישראל לויא שהוא בגימטריא תתק"ס עם ז'
 אותיות והכולל".

- והוא"ו הוא ו' הדיעת לתקון הדיעת והיסוד.
 יא. והבאנו לעיל בשם המאור ושמש דשמע
 ישראל הוא סוד תתק"ס.

ב. מִפֶּסַח וְעַד עֲצֵרֶת יֵשׁ תִּתְקַ"ס שְׁעוֹת
 "וְכֵן סוּד תִּתְקַ"ס שְׁעוֹת מִן הַפֶּסַח עַד
 עֲצֵרֶת שְׁבַהוֹן טָבְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּתִתְקַ"ס
 לוֹגִין שֶׁל מְקוּה ע"ד "מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת" [יב].

ג. בְּתִתְקַ"ס שְׁעוֹת קִיבַל מֹשֶׁה אֶת הַתּוֹרָה
 שֶׁבַעֵל פֶּה

"וּבְאוֹתוֹ תִּתְקַ"ס שְׁעוֹת לָמַד מֹשֶׁה תּוֹרָה
 שֶׁבַעֵל פֶּה בְּמ' יוֹם שֶׁהֵם
 תִּתְקַ"ס שְׁעוֹת, בְּכָל שְׁעָה לָמַד לוֹג מִן
 תִּתְקַ"ס הַמְּבוֹאֲרִין בְּסוּד מִתְנִיתִי"ן
 בְּגִימְטְרִיָּה תִּתְקַ"ס".

ד. הַלּוּחֹת מְשַׁקְלָם הֵיוּ תִּתְקַ"ס
 בְּפָרָשַׁת וְאֶת־חֲנֹן מוֹצְאִים אָנּוּ, שֶׁהַלּוּחֹת
 מְשַׁקְלָם מ' סָאָה, בְּסָאָה ו' קַבִּין,

יב. "מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת" = 1395 בְּגִימְטְרִיא "מִשְׁמִיעַ
 שְׁלוֹם מִבֶּשֶׁר טוֹב", לְרַמֵּז שֶׁפֶּאֶשֶׁר טוֹבֵלִין

ובקב – ד' לוגין, לְכֹן הָיָה מִשָּׁה בְּהַר מו' יום, שְׁנַחֲלֵק כָּל יוֹם עַל ד' עֵתִים, בְּכָל עֵת ו' שָׁעוֹת, בְּמו' יוֹם יֵשׁ תִּתְק"ס שָׁעוֹת, תוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה לְמַד בְּתִתְק"ס שָׁעוֹת. הוֹלֵד נוֹצֵר בְּתִתְק"ס שָׁעוֹת. מִתְּנִיתִין בְּגִימָטְרִיָּה תִתְק"ס.

ה. יצירת הוֹלֵד בְּתִתְק"ס שָׁעוֹת ו' – "הוֹלֵד נוֹצֵר בְּתִתְק"ס שָׁעוֹת".

ו. אַבְרָהָם שָׂרָה יִצְחָק – תִּתְק"ס, שְׁפֹן אַבְרָהָם יִצְחָק שָׂרָה עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן תִּתְק"ס עִם הַפּוֹלֵל.

ישראל בְּתִתְק"ס לוגין שֶׁל מְקוּהַ הַדַּעַת זוֹכִים לְ- "מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבֶּשֶׁר טוֹב".

יג. וְלֵד גִּימָטְרִיָּא 40 שְׁמֵרְמֵז עַל 40 יוֹם יִצְרֵת הוֹלֵד, וְכִמוֹ שְׁאַרְבָּעִים סָאָה מְקוּהַ מִתְּחִלָּה לְתִתְק"ס לוגין כִּדְ גַם 40 יוֹם יִצְרֵת הוֹלֵד מִתְּחִלָּה לְתִתְק"ס שָׁעוֹת.

ז. בְּסוּד "תְּרוּמַמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק" (תְּהִלִּים
 עה יא), "קַרְנוֹת צַדִּיק" גִּימְטְרִיָּא תְּתַק"ס.
 ח. מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וְבֶן יוֹסֵף עוֹלָה תְּתַק"ס.
 "מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף הוּא
 סוּד וַיְהִי דָּוִד בֶּן יֵשׁׁי יוֹנָה בֶּן
 אֲמֵת״י שֶׁהֵם גִּימְטְרִיָּא תְּתַק"ס."

פָּרָק יב

א. בְּאַרְבָּעִים סָאָה יֵשׁ 960 לֹוּגִים (תְּתַק"ס),
 וּבִירוּשָׁלַיִם מְבֹאָר כִּי בְרִיָּה בְּטִלָּה
 בְּתַתַּק"ס.

י. כְּמִבְּאֵר בְּזֹהַר הַקְּדוּשָׁה, דְּדָוִד בֶּן יֵשׁי הוּא
 מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וַיּוֹנָה בֶּן אֲמֵתִי הוּא מְשִׁיחַ בֶּן
 יוֹסֵף, וְשִׁמוֹת שְׁנֵיהֶם עוֹלָיִם גִּימְטְרִיָּא תְּתַק"ס.

וּמְטִיב לְבָאֵר הַגַּה"צ הַמְקַבֵּל הָרַב מוֹשֶׁה
אֶרְמוֹנֵי שְׁלִיט"א אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן
בְּאֲרִיכוֹת נְפִלְאָה:

אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי, רֵאשֵׁי תַבּוֹת
"אָלוּל", וְסוֹפֵי תַבּוֹת 40, רִמְזוּ לְ-40
יוֹם שְׁמֵרָאֵשׁ חֲדָשׁ אָלוּל וְעַד יוֹם הַכְּפוּרִים
שָׁהֵם בְּבַחֲיִנַת מְקוֹה הַמַּטְהָר נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים.

וְהִנֵּה בְּאַרְבָּעִים סָאָה יֵשׁ 960 לְוָגִים
(תתק"ס), וּבִירוּשָׁלַיִם מִבְּאֵר כִּי בְרִיָּה
בְּטִלָּה בְּתַתְק"ס, (רִמְזוּ בְּרִיָּה בְּמַלּוּי כָּזֶה: בֵּית רִ"שׁ
יו"ד ה"י עִם הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַמִּילָה בְּרִיָּה גִימְטְרִיא תתק"ס -
[עִם הַכוֹלֵל שְׁעוּלָה תתקס"א, וְעוֹד אִם נִכְתּוּב ה"א בְּמַלּוּי
א' יַעֲלֶה לְסוֹף 948 עִם 11 אוֹתִיּוֹת כּוֹלֵל הַמַּלּוּי עוֹלָה 959,
עִם הַמִּילָה בְּרִיָּה עֲצָמָה עוֹלָה בְּסוֹף תתק"ס 960, וְאִם נִכְתּוּב
בְּמַלּוּי ה"ה, יַעֲלֶה לְחֻשְׁבוֹן 952 עִם אוֹתִיּוֹת הַמַּלּוּי בְּלִבְד
שָׁהֵם 7 עוֹלָה 959, עִם הַמִּילָה בְּרִיָּה עוֹלָה תתק"ס 960,

מכאן רואים שהרמז הוא רמז נכון שבכל צורת המלוואים
 עולה סך הכל תתק"ס). והטעם הוא שידוע
 שבטול הוא בששים, ובמספר תתק"ס יש
 ט"ז פעמים ס'.

והנה כל בריה מרכבת מד' יסודות אש
 רוח מים עפר, וכל יסוד כלול
 מכלם הרי ד' פעמים ד' = ט"ז.

והנה כשאדם חוטא ומפריד את עצמו
 מן הקדשה, ממשיך את יסודותיו
 לטמאה, ולכן כשחוזר בתשובה עליו
 לבטל עצמו אל הקדשה, ולהיולד
 בריה חדשה.

ועל כן המקוה מטהר - פי ארבעים סאה
 הם: תתק"ס לגין, ועל ידי שטובל
 בה, מבטל את העבר ונעשה בריה חדשה.
 וכן ימי הרצון - ימי טהרה, מראש חדש
 אלול עד יום הכפורים, מספרם

תתק"ס שעות ונעשים במקוה טהרה –
 לבטל המציאות של העבר, ולהעשות
 בריה חדשה. וזה מרמז בדברי התנא
 האלהי רבי עקיבא "אשריכם ישראל לפני
 מי אתם מטהרים, ומי מטהר אתכם –
 אביכם שבשמים, שנאמר: "וזרקתי עליכם
 מים טהורים וטהרתם", ואומר: "מקוה
 ישראל ה'", מה מקוה מטהר את הטמאים
 בתתק"ס לגין, אף הקדוש ברוד הוא מטהר
 את ישראל - בתתק"ס שעות של ימי
 הרחמים והרצון¹⁰¹.

ב. ועוד ענין מענין, שחדש תשרי עם
 הנקדות¹⁰¹ הוא גם כן מנין תתק"ס,

טו. כל זה הובא בקצרה לעיל בשם הצדיקים
 זיע"א.

טז. כלומר: תשרי גימטריה 910 והנקדות הן:
 .. (חיריק, שוא, צירי) שכל נקודה נחשב ל"י,

והשעות שיש בחדש תשרי הם גם כן מנין
תתק"ס.

ג. ועוד ענין, שסך הפסוקים של "כתובים"
הוא ז' אלפים תתק"ס.

ועוד ענין מענין הוא, שהמשנה כתבו לפני
אלפים שנה, יוצא שזה היה בשנת ג'
אלפים תתק"ס¹⁰¹.

שֶׁהוא 10, סך הכל חמש נקודות = 50 ועוד 910
= תתק"ס.

יז. הובא לעיל דברי המגלה עמוקות זי"ע
ש"מתניתין" גימטריא תתק"ס.

פָּרָק יג

**בְּאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם תַּתְק"ס שְׁעוֹת נִשְׁלַם
טְהַרְתְּ הָאָדָם**

א. הָבֵן אִישׁ חַי, בְּסִפְרוֹ בְּנִיְהוּ בֶן יְהוּדָע עַל
מִסְכַּת עֲרֻכִין, רוֹצֵה לְהַסְבִּיר מַה הָעֲנִיִין
שֶׁל יְסוּרִים תוֹךְ אַרְבָּעִים יוֹם אוֹ לְאַחַר
אַרְבָּעִים יוֹם. כִּי בְּאַרְבָּעִים יוֹם יֵשׁ תַּתְק"ס
שְׁעוֹת, וְשַׁעוֹר מְקוּה טְהָרָה הוּא תַּתְק"ס
לוֹגִין, וְלָכֵן בְּאַרְבָּעִים יוֹם נִשְׁלַם טְהַרְתְּ נַפְשׁ
הָאָדָם, שֶׁהֵם חוֹדֵשׁ אֱלוּל וְעִשְׂרֵת יְמֵי
תְּשׁוּבָה, וְכֵן יְמֵי הַשׁוֹבְבִים, כַּמ"שׁ הָרַב נִתֵן
שְׁפִירָא ז"ל, וְהַטַּעַם שְׁצָרִיךְ תַּתְק"ס שְׁעוֹת
לְטְהַרְתְּ הַנַּפֶּשׁ, כִּי הָאָדָם בְּנוֹי מַד' יְסוּדוֹת
הֵן מִצַּד גּוֹפּוֹ הֵן מִצַּד נַפְשׁוֹ, וְכָל יְסוּד בְּנוֹי
מֵאַרְבַּע, הֵרִי ט"ז יְסוּדוֹת.

ב. כְּאֲשֶׁר הָאָדָם חוֹטֵא – נִדְבָקִים בּוֹ ט"ז
כוֹחוֹת טְמָאָה בְּט"ז יְסוּדוֹת, וְצָרִיךְ

לְבַטֵּל ט"ז כוחות טמאה אלו בששים,
 כְּדִין אִסּוּר שְׁבִטֵל בְּשָׁשִׁים, וְלִכּוֹן צְרִיךְ
 לָתֵת לָהֶם תַּתְק"ס שְׁעוֹת, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים
 יוֹם בְּתַשׁוּבָה, וְיֵיחַ כְּדֵי לְבַטֵּל ט"ז כוחות
 שֶׁל טַמְאָה. אֵךְ אֵף עַל פִּי שְׁבִטֵלִים
 ט"ז כוחות טמאה בששים צריך דְּבַר
 אֶחָד לְהַפְרִיד זְהֵמָה שְׁלָהֶם מֵהַגּוֹף וּמִן
 הַנֶּפֶשׁ, וְהֵינּוּ הַיְסוּרִים בָּהֶם נִפְרָדֶת
 זְהֵמָה שֶׁל ט"ז כוחות טמאה מִנֶּפֶשׁ
 וּמִן הַגּוֹף, צְרִיךְ שְׂאֵלוֹ הַמ' יוֹם,
 שֶׁהֵם שְׁיַעוּר טְהָרָה שֶׁל תַּתְק"ס שְׁעוֹת,
 שֶׁהֵם ט"ז פְּעָמִים שָׁשִׁים, לֹא יַעֲבְרוּ

יח. וְאֶפְשֶׁר דְּלִפִּי זֶה מוּבֵן דְּבְרֵי הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ
 פְּרָשַׁת וַיִּקְהַל דִּישׁ וּתְפִלָּה מִמְּתִינָה 40 יוֹם כְּדֵי
 שְׁתַּתְקַבֵּל, וְעַל פִּי זֶה נִהְיָ לְהַתְפַּלֵּל 40 יוֹם
 רְצוּף לְקַבֵּל הַתְּפִלָּה, שְׂאַחַר 40 יוֹם נִשְׁלְמוּ
 תְקוּן הַתְּשׁוּבָה.

בְּלֹא יְסוּרִין, שֶׁהֵם הַמְּפָרִידִים הַזֶּה־מֵהַ שֶׁל
כּוּחֹת הַטְּמָאָה הַדְּבוּקָה בְּאָדָם.

פָּרֵק יָד

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵג בְּקוֹל וּמְרַעִישׁ
הָעוֹלָם עַל שְׂמֻקְלִין בְּטְבִילַת הַמְּקוּהָ

וְהַנְּנִי לְהַשִּׁיבָךְ עַל מְכַתְּבֶךָ הָרֵאשׁוֹן
בְּקִצּוֹר גְּדוּל, עַל עֲנִינֵי טְהָרַת
הַגּוֹף וְהַנַּפֶּשׁ בְּמְקוּהָ אַרְבָּעִים סָאָה,
וּבְשׁוּרָה טוֹבָה הִיא לִי אֲשֶׁר תִּתְחַזַּק עֲצָמְךָ
וְלֹא תִבְטַל יוֹם אֶחָד מִטְּבִילָה בְּמְקוּהָ, וְאִז
יִיטֵב לְךָ וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים אִם
אֵת כָּל אֲמָרֵי תִצְפֹּן אֶתְךָ וְתַעֲלֶה מֵעֵלָה
מֵעֵלָה עַל בְּמַתִּי הַהִצְלָחָה וְכוּ', וְרֵאשִׁית
חֻכְמַת הַתּוֹרָה וְיִרְאֵת ה' הַקּוֹדֶמֶת, לְהִיּוֹת

טהור ונקי והיא על ידי טבילה במקוה מ' סאה, עין בזוהר חדש והובא דבריו בספרים הקדושים ספרי תלמידי הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו, במשנה (ראש השנה דף ט"ז ע"א) "ובחג נדונין על המים", על שהם מביזים בנטילת ידים, ועל שהם מזלזלים במקואות ובטהרות שהם מים, ועל כן נדונין על המים האנשים שלא טבלו את עצמם כל השנה במקוה מים, ובספר אחד כתב קול ה' על המים (תהלים כט, ג) שהקדוש ברוך הוא שואג בקול ומרעיש העולם על המים שמקלין בני אדם בטבילת המקוה (אברך על תהלים, מאמר מאיר לעולם - מקוה ישראל כהלכתה).

פָּרָק טו

פְּרוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שָׁקְלוּ תַתְק"ס סְאִין
וּבְסֵפֶר הַמְּבִי"ט בֵּית אֱלֹקִים (שער התפילה,
 פרק י"א) כְּתַב, שְׁהֶאֱשָׁבוּל שְׁלֶקְחוּ
 הַמְּרַגְלִים הִיָּה תַתְק"ס סְאִין, הָרִי שְׁאֶפִילוּ
 פְּרוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָיוּ בְּמִנְיֵן תַתְק"ס.

זֶה לְשׁוֹנוֹ: "גַּם בְּתַפְלָה שָׁאִין בָּהּ דְּבַר שֶׁל
 קְדוּשָׁה הַצְּרִיכָה רַבִּים, עִם כָּל זֶה יֵשׁ
 בָּהּ מַעְלָה בַּהִיוֹתָהּ נְאֻמָּת בְּרַבִּים אוֹ
 בְּשַׁעֲה שְׂרַבִּים מִתַּפְלָלִים, כְּמוֹ שְׁבֹאֲרָנוּ,
 מִפְּנֵי שְׁאִינוֹ דוֹמָה מוֹעֲטִים הַעוֹשִׂים אֶת
 הַמְצוּה לְמַרְבִּים הַעוֹשִׂים אֶת הַמְצוּה (תורת
 כְּהִנִּים פ' בְּחֻקוֹת), כִּי הִיא מִתְעַלֶּית יוֹתֵר
 הַרְבֵּה מִכִּפֵּי הָעֶרֶךְ לְכָל אֶחָד בַּהִיוֹתָהּ
 נַעֲשִׂית בְּחִבּוּרַת בְּנֵי אָדָם, כִּי אֶפִילוּ
 בְּדַבְרִים הַגְּשָׁמִיִּים עוֹשֶׂה אָדָם יוֹתֵר מִכִּפֵּי

הַעֲרֹךְ בְּהַשְׁתַּתְּפוּ עִם אַחֲרִים בְּמִלְאָכָה,
 וְכִמוּ שְׁאָמְרוּ בְּעֲנִין הַמְּרַגְּלִים בְּהִבָּאת
 הָאֲשָׁכּוּל שֶׁהִבִּיאֻהוּ ח' בְּנֵי אָדָם, וּגְמִירֵי
 דְּכָל טוֹנָא דְּמִדְּלֵי אֵינִישׁ לְכַתְּפִיהּ וְאִין
 אַחַר מְסִיעֵוּ תִּלְתָּא דְּטוֹעֲנִיהּ הוּא,
 כְּשִׁמְטְעִינוּ אַחַר, וּבְאַבְנֵי יְרֵדוֹן, שְׁכָל אֶחָד
 הָיָה מְגַבִּיָּה עַל כְּתָפוֹ שְׁעָרוֹ כָּל אֶחָד מֵהֶן
 מ' סָאָה, וּמְכָאן נַחֲשָׁב לְאֲשָׁכּוּל כְּמָה הָיָה
 בוּ, שְׁשִׁמוּנָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְסִיעִים זֶה אֶת
 זֶה, כְּשִׁמְרִימִים אוֹתָם עַל כְּתָפָם, אִם כֵּן
 הָיָה מִשְׁקָלוֹ שֶׁל אֲשָׁכּוּל תַּתְּק"ס סָאִין, ק"כ
 לְכָל אֶחָד וְי"ו, שֶׁהָיוּ שְׁנֵי שְׁלִישִׁים יוֹתֵר

יט. בַּאוּר: כָּל אֶחָד כְּאֲשֶׁר מֵרִים יַחַד עִם חֲבֵרוֹ
 מֵרִים כְּפוּל שְׁלֹשׁ מֵאֲשֶׁר אֶחָד לְבַד, וְאֶחָד לְבַד
 יְכוּל לְהָרִים 40 סָאָה, כְּדִמְצִינוּ בְּאַבְנֵי יְרֵדוֹן, אִם
 כֵּן כָּאן בְּסִיּוּעַ הַשְּׁנַי, כָּל אֶחָד הָרִים מִשְׁקָל 120
 (120=3×40), כְּפוּל 8 אִישׁ = (960=120×8), תַּתְּק"ס.

ממשוי אדם שאין אחד מגביה על כתפו,
 כאבני ירדן. ואם כן כל שכן בדברים
 האלקיים, שמתעלה יותר ענין המצוה
 בהתאחד בה כמה בני אדם מכפי הערך
 לכל אחד ואחד."

ומדבריו מבאר, שהלומדים יחד כחם מכפל
 לפחות משלש, ומדה טובה מרבה, ועוד בעשרה
 השכינה שורה וכל דנותנים משמים נותנים
 באף (זוהר ויצא), זאת אומרת בכל 10 יהודים
 שלומדים, יש כוח לכל אחד כמו 3000 אלפים
 יהודים, וזהו תקון לחטא העגל כמנין 3000 איש
 שנפלו בחטא העגל. (שמות פרק לב כח) ויעשו
 בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא
 כשלת אלפי איש. וברש"י (במדבר פרק יט פסוק
 כב) יעץ ארז ואזוב ושני תולעת - ג' מינין הללו
 כנגד שלשת אלפי איש שנפלו בעגל וארז הוא

פרק טז

תתק"ס - שם ע"ב - "הויה, עולה תתק"ס".

**ובספר צדקת הצדיק - יחס הגאון
מווילנא וחוגו כלפי השבתאות**

כתב, וזה לשונו (השנה כתבי הגרמ"מ ז"ל הערה 79,

ח"א עמ' שיט): **'וזה סוד ט' אותיות דשם ב"ן**

(שם בן מכיל 9 אותיות: יוד הה ון

הה), **וכל האורת (!) הן תתק"ס כמנין ב"ן**

עם נקודת הדעת'. על דרך חשוב נקודת

הדעת' ראה שם עמוד רפ: "נקודת הדעת,

דהיינו חל"ם צר"י קמ"ץ צר"י, והינו חל"ם

נקודה אחת היא עשרה, צר"י ב' נקודות

הוא עשרים, הרי שלשים, קמ"ץ נקודה

הגבוה מכל האילנות ואזוב נמוך מכלם סימן

שהגבוה שנתגאה וחתא, ישפיל את עצמו כאזוב

ותולעת ויתכפר לו.

וקו הוא י"ו, הרי מ"ו, צר"י ב' נְקוּדוֹת, הרי ס"ו". אך גם אחרי מקבילה מסבירה זאת אינני יודע איך שם ב"ן עם נקודת הדעת עולה תתק"ס¹. בכתבי האר"י מצינו תתק"ס (960) שמתקבל משם של ע"ב (יוד הי ויו הי) כאשר מכפילים כל אות, כשהיא מובאת, בזו שאחריה, ומחברים את הסכומים: יוד × הי, + הי × ויו, + ויו × הי. כלומר: $960 = 15 \times 22 + 22 \times 15 + 15 \times 20$. ראה לקוטי כתובים (בהמשך הספר הלוריאני לקוטי תורה, וילנא תר"מ, הדפסה חוזרת ירושלים תשל"ב, תהלים יט, ח, דף קכז ע"א).

כ. אֶפְשֶׁר לִישֵׁב, דְּהָאוֹת ו' מְרִמֵּז לְדַעַת, וְכֹאֶשֶׁר מְנַקְּדָת בְּנִקְּדַת הַדַּעַת כְּלוֹמֵר בְּקִמְץ, אִזְ הַקִּמְץ עוֹלָה לְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה וְהו' עֲצָמוֹ כְּלוּל מֵעֶשֶׂר, הרי

פָּרָק י"ז

וּלְאַחַר שְׂבָאֲרֵנוּ בְּאֵר הַיֵּטֵב גָּדֵל וּמַעֲלָת,
 מְנַיֵן תַּתְּק"ס, מִתְּבַאֵר הַיֵּטֵב
 שֶׁהַזְכוּת שְׂזָכִינוּ מִשָּׁמַיִם, שְׂמַנֵּי־הַקּוֹנְטֵרְסִים
 הוּא גַם כֵּן תַּתְּק"ס - אֵינוֹ בְּכָדִי. וְזֶהוּ וַדָּאֵי
 מְרִמּוֹ שֶׁהַלּוֹמֵד אֶת הַקּוֹנְטֵרְסִים הָאֵלּוּ,
 הֵרִי עָלְתָה לוֹ טְבִילָה, שֶׁהֵרִי בְּמִקְוֵה גַם
 כֵּן יֵשׁ תַּתְּק"ס לְגִיז, וְכָל קוֹנְטֵרְס מֵאֵלּוּ
 הַקּוֹנְטֵרְסִים הֵרִי הוּא כְּמוֹ לּוֹג מִהַתְּתַק"ס
 לְגִיז שֶׁבְּמִקְוֵה, וּמִטְהַר אֶת הָאָדָם, וּמְזַכְּכוֹ
 עַד שִׁיזְכֶּה לְגֵאֲלָה הָאֲמִתִּית בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
 אָמֵן.

וְכִידּוּעַ שֶׁהַזְהָר הַקָּדוֹשׁ מְטַהֵר אֶת לּוֹמְדָיו
 כְּטַהֲרַת מִקְוֵה וּמְזַכְּכוֹ הַנְּשֻׁמָּה,

וממש משמים כיוונו למספר זה לרמז על הכח המיוחד של לימוד הזוהר הקדוש.

וכבר אמר רבי פנחס מקאריץ זי"ע (אמרי פנחס השלם דף קס"ד): קצת בני אדם אומרים בעבור שישו שבין בפקרים ואין להם מקנה אינם רוצים ללמד זהר, ואני אומר להם אדרבא, על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקנה גדולה מקדשת יום טוב. [הבנת דבריו: כשאין לכם מקנה צריכים אתם להטהר בקדשת הזהר].

אמרו חז"ל (ברכות דף טו ב): ואמר רבי חמא ברבי חנינא, למה נסמכו (דף טז) אהלים לנחלים? דכתיב, (במדבר כד) "כנחלים נטיו, כגנת עלי נהר, פאהלים נטע" וגו'. לומר לך, מה נחלים מעלים את

הָאָדָם מִטְמָאָה לְטַהֲרָה. אִף אֱהִלִּים מֵעֲלִים
אֵת הָאָדָם מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת. וּבַעֲנַף
יוֹסֵף עַל עֵין יַעֲקֹב (בְּשֵׁם מַעַן הַבְּרָכוֹת)
פִּרְשׁ: עוֹד יֵשׁ לוֹמַר עַל פִּי דְבָרֵי
הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה פָּרָק א טו) "רַחֲצוּ הַזְּכוּת הַסִּירוּ
רַע מֵעַלְלֵיכֶם מִנְּגַד עֵינַי חִדְלוּ הָרַע".
וְעַנֵּן הָרַחֲיִצָּה לְכַבוֹת עֲבָרָה רַק עַל
יְדֵי תוֹרָה וּכְאֲמָרָם ז"ל תוֹרָה מְכַבֶּה
עֲבָרָה וְאֵין מִצְוָה מְכַבֶּה וְכו'. וְעַנֵּן
מְכַבֶּה שְׂלֵא יִשְׂאָר שׁוֹם רוּשָׁם חֲטָא
כָּלֵל, כִּי יֵשׁ תְּקוּנַי תְּשׁוּבָה שְׂזִדוֹנוֹת
נַעֲשׂוֹת לוֹ כְּשִׁגְגוֹת, אוֹלָם עַל יְדֵי לְמוֹד
תוֹרָה לְשִׁמָּה בְּרַחֲמֵינוּ נַעֲשִׂית זְכוּת, וּכְמוֹ
הַשֵּׁב מֵאֲהָבָה וְכו', וְנִהְפֵּךְ עֲבָרָה עֲצָמָה
לְמִצְוָה וְזְכוּת, וְקִטְגוֹר נַעֲשֶׂה סִנְגוֹר
וְזֶה מֵאֲמָרָם: מָה נִחָלִים מֵעֲלִים אֵת
הָאָדָם מִטְמָאָה לְטַהֲרָה. הֵינּוּ הַטְּמֵא נִהְפֵּךְ
לְטַהוֹר, אִף אֱהִלִּים הִיא הַתוֹרָה מֵעֲלִים אֵת

הָאָדָם מִכֶּפֶף חוֹבָה לְכָף זְכוּת, הֵינּוּ חוֹבוֹתָיו
מִתְהַפְּכִים לְזְכוּיּוֹת, וּמִרְשָׁע נַעֲשֶׂה צְדִיק.
דְּמִיּוֹן מִטְּמֵא לְטָהוֹר. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וּבִיפֶה עֵינַיִם כָּאֵן מְצִיִּין לְמִדְרַשׁ רַבָּה שִׁיר
הַשִּׁירִים (פְּרָשָׁה א פְּסָקָה יט ג):
דְּבַר אַחַר, "כִּי טוֹבִים דּוֹדֶיךָ מִיִּיִן", נִמְשְׁלוּ
דְּבָרֵי תוֹרָה בְּמִים בְּיִיִן בְּשִׁמּוֹן בְּדָבָשׁ וְחֶלֶב
בְּמִים (יִשְׁעִיָּה נה) "הוּי כָּל צָמֵא לָכוּ לַמַּיִם"
מֵה מַיִם מְסוּףָּה הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ דְּכִתְיִב
"לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם" כֶּךָ תוֹרָה מְסוּףָּה
הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ שְׁנֵאמַר (אִיּוֹב י"א) "אֲרוּכָה
מֵאָרֶץ מִדֵּה" מֵה מַיִם חַיִּים לְעוֹלָם שְׁנֵאמַר
(שִׁיר ד) "מֵעֵין גַּנָּיִם בְּאֵר מַיִם חַיִּים" כֶּךָ
תוֹרָה חַיִּים לְעוֹלָם שְׁנֵאמַר (מִשְׁלֵי ד) "כִּי
חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם" וְכִתְיִב (יִשְׁעִיָּה נה) "לָכוּ
שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ" ... מֵה הַמַּיִם מְטַהֲרִים אֶת
הָאָדָם מִטְּמֵאָה שְׁנֵאמַר (יחזקאל לו) "וְזַרְקָתִי

עליכם מים טהורים וטהרתם" כִּף תורה
 מטהרת הטמא מטמאתו שנאמר (תהלים יב)
 אמרות ה' אמרות טהורות ומה המים
 מטהרים הגוף וכו' שנאמר (ויקרא יז) "ורחץ

כא. בודאי כִּאֲשֶׁר התורה מחייבת טהרת מקוה
 אז מכרח מקוה לדיני טמאה וטהרה, אך לענין
 טהרת הגוף והנרנח"י מזהמת העברות זה נעשה
 על ידי עסק התורה הקדושה, ובמסכת ברכות
 (דף כ"ב א'): תניא רבי יהודה בן בתירא היה אומר
 אין דברי תורה מקבלין טמאה מעשה בתלמיד
 אחד שהיה מגמגם למעלה מרבי יהודה בן
 בתירא אמר ליה בני פתח פיך ויאירו דבריך שאין
 דברי תורה מקבלין טמאה, שנאמר: "הלא כה
 דברי כֹּאֵשׁ נֶאֱמַר ה'" מה אש אינו מקבל טמאה אף
 דברי תורה אינן מקבלין טמאה. ובמהרש"א שם
 כתב: שהתורה היא כתובה לפני השם יתברך
 באש שחורה על גבי אש לבנה, וכל אותיות שלה
 הם שמותיו של הקדוש ברוך הוא, ואין מקבלין

את בָּשָׂרוֹ בַּמַּיִם" כִּי תוֹרָה מְטַהֶרֶת הַגּוֹף
 שְׁנֵאמַר (תהלים קיט) צְרוּפָה אִמְרַתְךָ מְאֹד
 וְמָה מַיִם מְכַסִּים עֲרוֹתוֹ שֶׁל יָם שְׁנֵאמַר
 (ישעיה יא) "כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים", כִּי תוֹרָה
 מְכַסִּים עֲרוֹתֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁנֵאמַר (משלי י)
 "וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶה אֱהָבָה", עַד כָּאן,
 עֵין שָׁם.

טמאה כאש הזה, עכת"ד. ובתוספות ב"ק (פ"ב
 ע"ב), דבור המתחיל "אתא" פסקו רבי יהודה בן
 בתירא. ובענף יוסף על עין יעקב פרש את דברי
 רש"י בברכות, שאותו תלמיד היה צריך כפרה,
 ועל זה אמר לו רבי יהודה בן בתירא דאדרבה
 ברית הלשון מכפר על ברית המעור, ובלמוד
 דברי תורה יתקן הפגם. וזוהי כונת רבי פנחס
 מקאריץ זי"ע שבלמוד הזהר הוא מטהר כמקוה
 לענין גופו ונרנח"י שלו (אך לא לדיני טומאה
 וטהרה - מאורות הזהר).

ומכל הנאמר כאן נראה עד כמה גדלה מעלת למוד התורה, וככל שהתורה יותר פנימית כך מטהר יותר את פנימיות חלקי הנשמה שלו, וזה הופך את הזדונות לזכיות, שפכל שהלמוד יותר עמוק ופנימי כך מטהר רבדים יותר עמוקים ופנימים מחלקי הנשמה, והכל נטהר ועולה לזכיות, לכך חובה על האדם לעסק בכל חלקי הפרד"ס כדי לטהר את חלקי נשמתו. ובפרט בסוף יומיא שאז הסטרא אחרא מוציא את כל הנשק שלו, שזה שער החמשים של הטמאה, אז צריך להוציא כנגדו את נשק התורה בשער החמשים של קדשה. וזהו למוד הזוהר הקדוש ולמוד הסוד. ועוד שלמוד הזוהר הקדוש הוא למוד תורה לשמה, וממילא נהפכים כל העונות

והזדונות עם שרשיהם העמקים (רחמנא ליצלן), לזכיות.

עתה מוכן כמה נחוץ ומכרח למוד הזוהר הקדוש דוקא עתה בדור האחרון, כדי לטהר בקלות וברחמים ללא יסורים, וכאשר כל ישראל יהגו בלמוד הזוהר הקדוש מיד מתהפך כל פנימיותם לזכות וטהרה, ואין עונות, ומיד מגיע משיח צדקנו ברחמים. — וזה הנלמד דגמת תתק"ס של טהרת המקוה כן כאן ממש למוד הזוהר הקדוש בתתק"ס חלקים יחד כל שבטי ישראל בדוקא, שהאחדות גורם להשראת השכינה הקדושה ומטהר ומזכך את ישראל ללא יסורים ונגאלים ברחמים.

ונסיים במעשה עם המקבל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו אמן, שפעם אחת בא לפניו יהודי פשוט

ותנה לפניו דאגתו שאינו יכול ללמוד ולא מבין גמרא, ואין לו חשק לכך, ומי יעזר לו, אמר לו הרב שרעבי זצ"ל, שילמד תהלים ויקרא הרבה זוהר, וסוף מעשה שמיהודי פשוט זה נעשה בעל השגה ובעל רוח הקדש. והכל בזכות למוד הרבה זוהר – כמו שאמר האריז"ל לרבי אברהם, שלהשגה ילמד הרבה זוהר, כ-40-50 דפים ליום, ורק החדוש כאן שאפילו ליהודי פשוט הועיל וזכה לרוח הקדש.

פָּרָק יח

הַרְבֵּי שְׂמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי - צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם
 בְּזוֹהַר חֲדָשׁ (וַיְרָא ל"ג ע"א): "וְאַבְרָהָם הָיָה
 יְהִיָּה", יְהִיָּה בְּגִימְטְרִיא

שְׁלֹשִׁים. זְמַנָּא חַד נְפִיק ר' שְׁמַעוֹן, וְחָמָא
עֲלָמָא דְחָשִׁיד וְאַפִּיל, וְאַסְתַּתֵּם נְהוּרִיה.
אָמַר לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, תָּא וְנַחְזִי מַה
בְּעָא קוּדְשָׁא בְרִיד הוּא. אָזְלוּ, וְאַשְׁכַּחוּ חַד
מִלְּאַכָּא, דְדָמִי לְטוּרָא רַבְרָבָא, וְאַפִּיק
תְּלַתִּין שְׁלֵהוּבִין דְנוּרָא מְפוּמִּיה.

[“וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה” (בְּרֵאשִׁית יח) - יְהִיָּה
בְּגִימְטְרִיא שְׁלֹשִׁים. יוֹם אֶחָד יֵצֵא רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְרָאָה עוֹלָם חָשׁוּף וְאַפִּל, וְנִסְתַּתֵּם
אוּרוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, בָּא וְנִרְאָה
מַה רוּצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הִלְכוּ וּמְצָאוּ
מִלְּאַךְ אֶחָד שְׁדוּמָה לְהַר גְּדוֹל, וּמוֹצִיא
שְׁלֵהבוֹת אֵשׁ מִפִּיו].

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַה אַתָּ בְּעֵי
לְמִיעֵבַד, אָמַר לִיה בְּעֵינָא
לְמַחְרַבִּיה לְעֲלָמָא, בְּגִין דְּלֹא שְׂכִיחֵי תְּלַתִּין
זְכָאִין בְּדָרָא. דְּהִכִּי גָזַר קוּדְשָׁא בְרִיד הוּא

על אברהם, "ואברהם היה יהיה", יהיה בגימטריה תלתין הוו. אמר ליה רבי שמעון, במטו מינד זיל קמי קודשא בריך הוא ואימא ליה, בר יוחאי שכיח בעלמא.

[אמר לו רבי שמעון, מה אתה רוצה לעשות? אמר לו, אני רוצה להחריב את העולם משום שלא מצויים שלשים צדיקים בדור, שכן אמר הקדוש ברוך הוא על אברהם, ואברהם היה יהיה, יהיה בגימטריא שלשים הם. אמר לו רבי שמעון, בבקשה ממך, לך לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לו: בר יוחאי מצוי בעולם].

אזל ההוא מלאכא קמי קודשא בריך הוא, אמר ליה, מארי עלמא גלי קמך מה דאמר לי בר יוחאי, אמר ליה קודשא בריך הוא, זיל אחרביה לעלמא, ולא תשגח ביה בבר יוחאי.

[הַלֵּךְ הַמְּלֶאךָ הַהוּא לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, גְּלוּי לְפָנֶיךָ מֵה שְׂאֵמֶר לִי בַר יוֹחָאִי, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: לֵךְ תַּחְרִיב אֶת הָעוֹלָם וְאַל תִּשְׁגִּיחַ בְּבַר יוֹחָאִי].

כֹּד אַתָּא, חֲזִייה רַבִּי שְׂמַעוֹן לְמַלְאָכָא, אָמַר לִיה אִי לָא תִיזַל, גְּזַרְנָא עֲלֶיךָ דְּלֹא תִיעוֹל לְשִׁמְיָא, וְתִהְוִי בְּאַתֵּר דְּעֵזְרָא וְעֵזְרָא"ל. וְכֹד תִיעוֹל קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִימָא לִיה, וְאִי לִית תְּלַתִּין זַכָּאִין בְּעֵלְמָא, לִיהוּוֹן עֲשָׂרִים. דְּהִכִּי כְּתִיב "לֹא אֲעֹשֶׂה בְּעֵבוֹר הָעֲשָׂרִים". וְאִי לִית עֲשָׂרִים, לְהוּוֹ עֲשָׂרָה, וְאַחַר כֵּךְ כְּתִיב, "לֹא אֲשַׁחִית בְּעֵבוֹר הָעֲשָׂרָה". אִי לִית עֲשָׂרָה לְהוּוֹן תְּרִין, דְּאִינוּן אָנָּא וּבְרִי, דְּהִכִּי כְּתִיב, (דְּבָרִים יט טו) "עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים יִקּוּם דְּבַר", וְאִין דְּבַר אֱלֹא עוֹלָם, דְּכְתִיב (תְּהִלִּים לג ו) "בְּדַבַּר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ" וכו'. וְאִי לִית תְּרִין, הָא

אית חד, ואנא הוא, דכתביב (משלי י כה)
 "וצדיק יסוד עולם". ביה שעתא נפק קלא
 מן שמיא ואמר, זכאה חולקך רבי שמעון,
 דקודשא בריך הוא גזר לעילא, ואת מבטל
 לתתא, בודאי עלך אתמר (תהלים קמה יט)
 "רצון יראיו יעשה".

[כשבא, ראה רבי שמעון את המלאך. אמר לו:
 אם לא תלך, גוזרני עליך שלא תכנס לשמים,
 ותהיה במקום של עזא ועזאל. וכשתכנס לפני
 הקדוש ברוך הוא, אמר לו, ואם אין שלשים
 צדיקים בעולם, אז שיהיו עשרים, שהרי כתוב
 "לא אעשה בעבור העשרים". ואם אין
 עשרים, שיהיו עשרה, ואחר כך כתוב "לא
 אשחית בעבור העשרה". אם אין עשרה -
 שיהיו שנים, שהם אני ובני, שכתוב (דברים
 יט) "על פי שנים עדים יקום דבר", ואין דבר
 אלא עולם, שכתוב (תהלים לג) "בדבר ה' שמים

נעשו" וכו'. ואם אין שנים - הרי יש אחד, ואני הוא, שכתוב (משלי י) "וצדיק יסוד עולם". באותה שעה יצא קול מן השמים ואמר: אשרי חלקה, רבי שמעון, שהקדוש ברוך הוא גוזר למעלה, ואתה מביטל למטה. בודאי עליך כתוב (תהלים קמה) "רצון יראיו יעשה". (ועין בבאור מתוק מדבש שם, ובאור החיים הקדוש בראשית י"ח ל"ג).

פרק יט

**הזוכה והמזכה את הרבים, כל העולם לא
נברא אלא בשבלי**

**הגר"א במשלי (יב, יד) מבאר, גודל הזכות
שיש למזכי הרבים ומזכיח את
חברו. אם שמע, מקבל שכר על כל מה
שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל**

כָּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׁלֵא שָׁמַע לִוְקַח מִמֶּנּוּ
 אֶת חֶלֶק הַגִּיּוֹנוֹם שְׁלוֹ (וכן מפורש בזה"ק,
 ובקדושת לוי מסביר באריכות דברי הזוה"ק). בְּמִשְׁנֵה
 אָבוֹת (פרק ה) אֵיתָא: "כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים,
 אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ". וּבְמֵאִירִי (יומא דף פז
 עמוד א): "וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא
 בָּא לְיְדוֹ - שְׁלֵא יֵרַד הוּא לְגַהֵינָם וְתִלְמִידֵיו
 נוֹחֲלִין גּוֹן עֲדוֹן שְׁנֹאמַר "כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי
 לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֶסֶדְךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת".
 וּבְסֵפֶר כָּלְבוֹ (סימן טז) כָּתַב: "וְאֲשֵׁרֵי הַזּוֹכֶה
 וְהַמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים, וְכָל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא
 אֱלֹא בְּשִׁבְלוֹ".

וְאִם בְּרִצּוֹנְךָ לְזָכוֹת לְעוֹלָמוֹת נִצַּח! "עֵין לֹא
 רֵאתָה..". וְלִקְרַב הַגָּאֲלָה - הַנֶּךְ יְכוֹל
 לְחַלֵּק סֵפֶר "עֲרֻכָה שֶׁל שְׁעָה", הַמְעוֹדֵד
 וּמְעוֹרֵר לְלִמּוּד זוהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם,
 וּבְפֶרֶט בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ וּבְיוֹם טוֹב. - וְאִם

בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת
 הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי
 כל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה
 לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל
 שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו [ימי
 שנותינו בהם שבעים שנה] תגיע ל-640
 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן
 שיעור למנן יהודים שילמדו בזוהר הקדוש
 תגיע לסכום אגדי של מליארדי שנים תורה
 (שנות תורה).

ובזוהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א) כתוב, שכל
 מה שנותנים משמים הוא באלה,
 ועוד פידוע כל עשרה ביה שכינה שריה,
 אתה מכפיל כל מנן יהודים באלה. תגיע
 למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו-400
 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את
 גודל השקר הנצחי שיזקפו לזכותך

בַּוְדָאוֹת!!! - חֲזִינֵן הַשְּׁתָא עַד פְּמָה גְדוּל
וְעֲצוּם כַּחוּ שְׁל הַלְמוּד בְּסִפְר הַזֵּהר, אִין לָנוּ
אֵלָא לְחִזְק אַת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלֹאכֶת הַקְּדוּשׁ,
לְהוֹסִיף לָהֶם אֲמִץ וְכַח וְחִזְק בְּעֲבוּדָתָם
הַקְּדוּשָׁה, אֲמַצּוּ מְתַנִּים וְחֲגְרוּ עִז לְהַמְשִׁיךְ
וּלְהַפְיִץ אֶת אִוְרוֹ שְׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי,
לְפָרְסֵם כַּחוּ בְּעוֹלָם וּלְסַיֵּעַ בְּכָל מַה דְּאַפְשָׁר,
וְהוֹסִיפוּ לַעֲשׂוֹת חֵיל וּלְהַרְבּוֹת חֵילִים
לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְאוֹרִיתָא לְאוּקְמָא
שְׂכִינְתָא מַעְפָּרָא.

וּבְזָכוֹת לּוּמְדֵי הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ יִתְקִים בְּנוּ
הַפְּתוּב (שְׁמוֹת פָּרְק טו פ' טז-יח) "תְּפִלָּה
עֲלֵיהֶם אֵימְתָה וּפְחַד בְּגִדְל זְרוּעָךְ יִדְמוּ
כְּאֵבָן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה' עַד יַעֲבֹר עִם זֶה
קְנִייתָ, תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מִכּוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת ה' מִקְּדָשׁ אֲד-נִי כּוֹנְנֵי יְדִידָךְ,
ה' יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד", ב"ב א.

וְהִלְוִיָּאִי שְׁנֹזְכָה בְּשָׁבוּעַ הַזֶּה, פָּרָשָׁה זוֹ,
 בָּהּ הִתְחִילָה גְּאֻלַּת מִצְרַיִם כִּימֵי
 צֵאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת
 וְנֹזְכָה כָּלֵנוּ יַחַד לְגֵאֻלָּהּ הַשְּׁלִימָה בְּמַהְרָה
 בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בָּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יְמִלּוּךְ
 ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פָּרָק ב'

מִדּוּעַ הַגְּלוּת מְתַאֲרָכֶת וְהַצְּרוֹת מְתַרְבּוֹת?
 הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְאוֹזֵל... שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שָׁנוֹת
 בְּרִיאַת הָעוֹלָם הוֹלְכִים וּמְסַתֵּימִים
 עוֹבְרִים, חוֹלְפִים בִּיעָף... מוֹסִיפִים לְעֵצָמָם
 מֵאוֹת שָׁנִים שֶׁל תּוֹרָה הַנִּלְמַדַּת בִּישִׁיבוֹת
 הַקְּדוּשׁוֹת ש"ס וּפּוֹסְקִים, תִּלְמוּד בְּבִלְי

וּמִפְרָשִׁים, אֵין לָנוּ הַשָּׁגוֹת בְּחֻשְׁבוֹנוֹת
 שָׁמַיִם, וְאֵין לָנוּ צֶל צֶלֶוּ שֶׁל מִשְׁגַּב בְּהִנְהַגַּת
 קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְכָל זֹאת הַזְּמַן תּוֹבֵעַ:
 מַחְלוֹת, עֲנִי, תְּאוּנוֹת, שְׂרָפוֹת, קִאֲסָמִים,
 עֲצִירַת גְּשָׁמִים, אִיוֹם גְּרַעֲיָנִי, רַח"ל.

אָנָּא אָנוּ בְּאִים! נַחֲפָשָׁה דְרַכֵּינוּ וְנַחֲקוֹרָה,
 עַל מַה וְלָמָּה כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר גְּרוֹעַ
 מַחֲבַרְתּוֹ? מַדּוּעַ הַתּוֹרָה הַנְּלֻמְדָת, כְּבִיכּוֹל,
 אֵינָה מְגִינָה וּמְצִילָה מִכָּל הַפְּגָעִים
 הָרָעִים [כ"ו]. אֵיךְ זֶה שֶׁהַשְּׂכִינָה בּוֹכָה
 וּמֵיִלְלָת וְהַגְּאוּלָּה לֹא מְגִיעָה?

כב. מכתב:

בס"ד, לְכָבוֹד כ"ק הָאֲדָמוּר מְהַאֲלָמִין הַרְהַ"ג
 הָרַב גְּרוֹס שְׁלִיט"א

רְאִיתִי אֶת הָעֲלוֹנִים עַל הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ שְׁכָבוֹדוֹ
 כְּתַב, וְרָצִיתִי לְהָאִיר עַל דְּבָרָיו עַל מַה שֶׁשְּׁמַעְתִּי

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זי"ע (תיקוני זוהר,
תיקון מג): "וְעוֹד מִי שְׁגוֹרֵם שְׁתַּסְתַּלֵּק
הַקְּבָלָה וְהַחֲכָמָה (זוהר, פנימיות התורה). - מתורה

בְּשֵׁם הַרְהו"ג מָרְן רֹאשׁ הַיְשִׁיבוֹת הַצַּדִּיק הָרַב
אֲלַעֲזָר מִנַּחֵם שֶׁךְ זצ"ל, שְׁהַזְהַר הַקְּדוֹשׁ הַגּוֹן עַל
יְהוּדֵי סִפְרָד וְהַמְזָרַח בְּזִמְן מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם
הַשְּׁנֵיָה, כִּיּוֹן שְׁיִהוּדִים אֱלוֹ, בְּעֲלֵי בֵּית וְעַמּוּד בֵּית
יִשְׂרָאֵל הָיוּ רְגִילִים בְּקִרְיָאָה וּבַגְּרִיסַת הַזּוֹהַר
הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם. וְכֵן בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לֹא
הָלְכוּ לְבֵיתָם לַעֲשׂוֹת הַבְּדֵלָה, אֲלֹא הָיוּ מִמְתִּינִים
כְּשֶׁעָתִים בְּבֵית הַכְּנָסַת וְלוֹמְדִים אֶת הַזּוֹהַר
הַקְּדוֹשׁ. וְלָכֵן הֵיטָלָר וְהַגְּרַמָּנִים יִמְשׁוּ לֹא יִכְלוּ
לְגַעַת בָּהֶם לָרַעָה. - וְכֵן רָאִיתִי כְּתוּב בְּסִפְרָ
(עֲלִינוּ לְשַׁבַּח), שֶׁגַּם מֵה שְׁהַגּוֹן עֲלֵיהֶם הָיָה, שֶׁלֹּא
דָּבְרוּ כָּלֵל שׁוּם שְׁיַחַת חֲלִין בְּבֵית הַכְּנָסַת.

ע"ה יַעֲקֹב שַׁבַּח

בעמח"ס "תורת הנפוש"

(בתורה ובחז"ל על פסיכולוגיה יהודית)

שְׁבַעֲלָ פֶה וּמִתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, וְגוֹרֵם שְׂלֵא
 יִשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ, וְאוֹמֵר שְׂאִין אֵלָא פִּשְׁט בִּתּוֹרָה
 וּבַגְּמְרָא (לומדים רק פִּשְׁט הַתּוֹרָה וְהַגְּמְרָא כָּל הַיּוֹם,
 וְהַמְבִין וְבִין...), בּוֹדְאֵי הוּא יִסְלַק אֶת הַמִּים
 מִהֵוּא נֶהָר וּמִהֵוּא גֵן אוֹי וְאָבוֹי לוֹ טוֹב
 שְׂלֵא נִבְרָא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
 שֶׁבְּכַתָּב וְשֶׁבַעֲלָ פֶה וְנִחַשְׁבַּ לּוֹ כְּאִילוֹ הַחֲזִיר
 אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְכַהוּ, וְגוֹרֵם עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם
 וְאַרְךְ הַגְּלוּת!!". - וְכֵן כּוֹתֵב הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ
 (תִּיקוּנֵי זוֹהַר, תִּיקוּן ל'): "אוֹי לְאֵלֶּה שְׁעוֹבְדִים אֶת
 הַשְּׂכִינָה בִּיּוֹבֵשׁ, וְלֹא מִשְׁתַּדְּלִים בְּלִימוּד
 חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, אָבוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת
 וְחָרָב וּבָזָה (מִלְחָמוֹת) וְהָרַג וְאָבְדוֹן בְּעוֹלָם,
 וּמִסְלָקִים אֶת רוּחַ הַמְּשִׁיחַ".

כִּדֵּי לְהִינָצֵל מִכָּל הַפְּרָעָנוּיּוֹת הַמְּתַרְגְּשׁוֹת
 וּבָאוֹת וְלִזְכּוֹת לְגֵאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה יֵשׁ
 צוֹרֵךְ בְּלִימוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

וכאן עבודתו של הזקן והכסיל היצר הרע
 המצר צעדינו ומשים כל כחותיו
 לבל נזכה לגאולה השלמה, הוא מכין
 טענותיו בטוב טעם כדי שלא נזכה לביאת
 המשיח, והוא כנחש ערמומי, מבין
 שכאשר בני ישראל ידבקו בתורתו של
 הרשב"י הוא יקבל את סופו, ועל פן חוזר
 ומבהיר, אסור ללמוד זוהר לפני שמסיימים
 ש"ס ופוסקים, קודם ימלא פרסו בש"ס
 ובפוסקים ורק אח"כ יפנה ללמוד פנימיות
 התורה.

כתוב בספר הקנה הקדוש, אפשר לאדם
שיהיה בקי בש"ס ופוסקים ובאותו
זמן עם הארץ גמור! — כיצד?

כדי ללמוד ש"ס ופוסקים מעיד הרמב"ם
זי"ע, כי 300 שנות לימוד לא יספיקו
לאדם, ועל זה נאמר לא עליך המלאכה

לגמור! וכבר ענה הבבא סאלי הקדוש "קדם
 ילמד קבלה וזהו ורק אז ש"ס ופוסקים"
 (בתשובתו לרב מרדכי אליהו זצ"ל).

וכן כתב הגאון הקדוש הגר"א מוילנא:
 "יתחיל בסוד קודם, כי בלי הסוד אי
 אפשר לדעת את הפשט" (סדור הגר"א).

וכן כתב רבנו חיים ויטל הקדוש תלמידו
 של האר"י הקדוש (הקדמה לעץ החיים) כי
 קדם ילמד זהר וקבלה פי גמרא בלי זהר
 וקבלה כעיוור המגיש בקיר.

וכן כותב האר"י אשג (הקדמה לפנים
 מסבירות), וכתב המהר"ן (שיחות הר"ן),
 אין הדבר נכון כי אלו ספרי חכמה, וההפך
 הוא הנכון, כי חובה בדורות האחרונים
 להחזיק וללמוד חכמה זאת (זהר וקבלה).

וכן כתב מרו החיד"א זי"ע (מורה באצבע
 להחיד"א אות מ'): "תיקון לבעל תשובה

שֵׁיאָמַר חֲמִשָּׁה דְּפִין זֹהָר אִו תִּיקוּנֵי
זֹהָר בְּכָל יוֹם."

כָּבֵר כָּתַב הַחֶפֶץ חַיִּים זִ"ע שְׁחוּבָה עַל
הַבְּחוּרִים לְלִמּוּד זֹהָר פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ
כָּל שַׁבָּת, וְעוֹד אָמַר, שְׁלֹפְנִים כָּל יְהוּדֵי
אֶפְיֵלוּ הַפְּשׁוּט בְּיוֹתֵר הִיָּה מֵאֲמִין בְּלֵב שְׁלֵם
בְּדַבְרֵי הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ וּמִתְמַלֵּא יְרֵאת שָׁמַיִם,
וּמְקִיָּם דְּבָרֵי הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּאֲמוּנָה
וּבְתַמִּימוּת, וְלֹא הִיָּה צוֹרֵךְ עוֹד לְהַסְבִּיר
וּלְשַׁכְּנֵעַ אוֹתוֹ.

וְכֵן הַנוֹצֵר חֶסֶד הַקְּדוֹשׁ [קָאמֵאֲרָנָא] לְמַד
זֹהָר עִם יְלָדִים בְּנֵי 9 כְּנֶגֶד הַמִּינּוֹת!

וְכֵן כָּתַב הַבֵּן חַי הַקְּדוֹשׁ זִ"ע (הַקְּדוּמָה
לְסֵפֶר בְּנֵיהוּ): "קִיָּמוּ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים
קְהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק בְּלִימוּד הַקְּדוֹשׁ
שֶׁל הַתִּיקוּנִים וְהַזֹּהָר יְחִיד וְרַבִּים מִנְעַר
וְעַד זְקוֹ".

כּוֹתֵב רַבֵּנוּ הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ (סֵפֶר עַץ חַיִּים, לְמַהְרַח"ו הַקְּדוֹשׁ), וְכֵן כּוֹתֵב הַרַמְ"ק הַקְּדוֹשׁ זִי"ע (פְּרָדֵס רַמוֹנִים), כִּי הַנְּשֻׁמוֹת בְּדוֹר הַזֶּה הֵן מִבְּחִינַת הַנְּשֻׁמוֹת הַנְּמוּכוֹת בְּיִתְרָה בְּכָל הַדּוֹרוֹת (עַקְבָּתָא דְּמִשְׁיחָא), וְעַל כֵּן אֵין לַנְּשֻׁמוֹת בְּדוֹר הַזֶּה תִּיקוּן אֲמַתִּי אֶלָּא עַל יְדֵי אֹרֶז הַזּוֹהַר בְּלִבָּד, כִּי יְדוּעַ כִּי הַכְּלִים וְהָאֹרוֹת יֵרְדוּ בְּסֵדֶר הַפּוֹדֵד זֶה מִזֶּה, וְלֹא כִּאֵן הַמְּקוֹם לְהָאֲרִיף (זוֹהַר בְּעַל הַסֵּלֶם, פְּתִיחַת לַחֲכָמַת הַקְּבֵלָה כּד, שְׁעָרֵי אֹרֶה ר' יוֹסֵף גִּיקְטִילִיא זִי"ע).

כְּתוּב בְּגִמְרָא עַל בֵּית הַמְּקַדָּשׁ, "אָמְרוּ כָּל דּוֹר שְׂאִינּוּ נִבְנָה בְּיָמָיו, מֵעַלִּין עָלָיו כְּאִילוּ הוּא הֶחֱרִיבוּ" (ירוּשְׁלָמִי יוֹמָא א, ה). אִם כֵּן אִיךָ יִבְנֶה בֵּית הַמְּקַדָּשׁ מִחֲדָשׁ? עוֹנָה שְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, "בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בֵּית וּבְתַבּוּנָה יִתְכַוֵּן וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֹאוּ" (מִשְׁלֵי כד, ג - ד). וּפְשׁוּט הוּא כִּי זֶהוּ כְּנֶגֶד הַסְּפִירוֹת

חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, שְׁפָנוּ רַק בְּחֻמָּה (לימוד
 זוהר ופנימיות התורה) יִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ (הבית
 השלישי), הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת. וַיְדוּעַ
 כִּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִבְנָה כּוּלּוֹ עַל פִּי הַחֲכָמָה
 (פנימיות התורה והקבלה) אֲשֶׁר שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ לָמַד
 הַיָּטֵב, וְאֲשֶׁר נִמְסְרָה לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ מִפִּי
 הַגְּבוּרָה עַל מְנַת לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן. וְכֵן
 יָדַע זֹאת דָּוִד הַמֶּלֶךְ זִי"ע, אֲשֶׁר בָּנָה אֶת
 מַעֲרַת הַמִּכְבָּלָה עַל פִּי אוֹתָהּ חֲכָמָה (פנימיות
 התורה והקבלה), וְלֹא כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהֶאָרִיךְ.

וּבְבֵּית חֲדָשׁ עַל הַטּוֹר או"ח (סימן מז) כְּתַב
 וְהֶאָרִיךְ לְבָאֵר: מִפְּנֵי מַה נִּחְרַב בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ, שְׁלֹא עֲסָקוּ בַתּוֹרָה, כִּי אִם לְצוּרָךְ
 הַדְּבָרִים הַגִּשְׁמִיִּים לְהִנָּאֵתָם לְיַדֵּעַ דִּינָם
 לְצוּרָךְ מִשָּׂא וּמִתָּן, גַּם לְהִתְגַּאוֹת לְהִרְאוֹת
 חֲכָמָתָם, וְלֹא נִתְכַּוְּנוּ לְהִתְעַצֵּם וּלְהִתְדַבֵּק
 בְּקִדְשַׁת וְרוּחָנִיּוֹת הַתּוֹרָה, וּלְהִמְשִׁיךְ

השכינה למטה בארץ... הנה בזה עשו
פרוד שנסתלקה השכינה מן הארץ,
ועלתה לה למעלה והארץ נשארה
בגשמיותה בלי קדושה... והוא אומרו
"מי האיש החכם... על מה אבדה
הארץ... ויאמר ה' על עזבם את תורת
אשר נתתי לפניהם" וגו'... וכמו שאמרו
רבתינו (ערובין נד עב), על הפסוק (שמות
כא א) "ואלה המשפטים אשר תשים
לפניהם", וכוונתם שיתקשרו בעצם קדשת
תורת תורת אמת והשכינה תהא שורה
בקרבתם... והוא המכון בברכת אשר בחר
בנו, על אשר קרבנו לפני הר סיני
ונתן לנו תורתו הקדושה, פלי חמדתו
שהיה משתעשע בה בכל יום, פדי
שתתדבק נשמתינו בעצמות קדשת התורה
ורוחניותה, ולהוריד השכינה בקרבנו, עכ"ל
(ועין שם באורף).

הָבָה נִתְחַזַּק בְּלִימוּד הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ בְּכָל
 יוֹם וַיּוֹם וּבִפְרָט בְּלִימוּד בְּשַׁבַּת
 קוֹדֵשׁ.

רְבוּתֵינוּ הַפְּלִיגוּ בְּשַׁבְּחָהּ וְעֲרָפָהּ שֶׁל
 תּוֹרָה הַנִּלְמָדָת בְּשַׁבָּתוֹת עַל
 פְּנֵי זוֹ הַנִּלְמָדָת בַּיָּמוֹת הַחַל, כְּלִשׁוֹן הַזֹּהָר
 הַקָּדוֹשׁ (סוֹף פְּרָשַׁת "שְׁלַח לך"): "זָכָאָה חוֹלְקִיהוּן
 דְּכָל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא יוֹמָא
 דְּשַׁבְּתָא מִשְׁאָר יוֹמִין".

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטּוֹב בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי"
 (פְּרָשַׁת שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנִיָּה) כְּתַב, וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ: כְּתָבוּ הַמְּקַבְּלִים ז"ל, דְּגָדוּל פְּעַל
 הַנַּעֲשָׂה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בַּיּוֹם שַׁבָּת, אֶלְף
 פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנַּעֲשָׂה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל
 יָמֵי הַחוֹל, עַכְל"ק.

רַבְּנּוּ מְרַדְּכֵי שְׂרַעֲבֵי זי"ע הַתְּבַטָּא פְּעַם
 בְּאֲזַנֵּי מְקַרְבִּיו וְאָמַר: "שָׁעָה שֶׁל

למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל".

ופסק הגה"ק הרב החיים (קנ"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה.

וכתב הפלא יועץ: וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו

כג. ונציין כאן מעט מגדולי הצדיקים איך שלמדו והחשיבו את הפלא יועץ לספר מוסר היותר גדול:

החפץ חיים כמעט ולא הזכיר בספריו ספרי מוסר, אמנם בספר "שפת תמים" (פרק ז'), הביא את דברי הפלא יועץ וכתב עליו, הספר הנחמד פלא יועץ. - מקבל שבישיבות הונגריה למדו

תחלה מוסר מספר פלא יועץ ורק אחר כן ללמוד סגיות הגמרא. - מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א ספר, ששמע מאביו מרן הסטייפלער זצ"ל, בעל "קהלת יעקב", שאמר למחנכים המתיעצים עמו איזה ספר מוסר ללמוד, ענה להם שילמדו אורחות צדיקים ופלא יועץ. - מרן ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצ"ל אמר על ספרי הרב פלא יועץ בזה הלשון: אשרי הקונה אותו, וקורא בו, זה מכניס לאדם יראת שמים טהורה, דבריו החוצבים להבות אש היוצאים מלב טהור וקדוש חודרים אל לבבות הקורא, עכ"ל. - הגאון רבי שמואל רוזנברג זצ"ל מחבר ספר "באר שמואל" היה מרטיב בדמעות את ספר פלא יועץ ערך תשובה. - הגאון החכם שבתי אטון זצ"ל היה מרבה לצטט ממוסריו ואמרותיו לבני ביתו ולבני הישיבה, וספר פלא יועץ היה חביב עליו ביותר. - מרן הגאב"ד רבי יצחק טוביה ווייס שליט"א עוסק בקביעות ולמוד בספר הקדוש פלא יועץ עד כדי שהראה לאברך חשוב, שהספר בביתו בלוי מרב הלימוד

שְׂגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקָּב"ה
כְּדַכְתִּיב "וְדַגְלוּ עָלַי אֶהְבֵּה" וּפְרָשׁוּ חֲזו"ל
וְדַלּוּגוּ עָלַי אֶהְבֵּה, עַכ"ל.

וּכְבָּר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מִהַר"ש בּוֹזְגָלוֹ זי"ע
מֵאוֹר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַפֶּסֶא מְלֻךְ",
דְּלִמּוּד הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת
לְעֶרֶךְ שְׁנָה שֶׁל לְמוּד הַפֶּשֶׁט, וְהוּבָא פְּסָקוּ
בְּכַף הַחַיִּים (סימן קנ"ה סקי"ב), וְזֶה לְשׁוֹן
הַ"כֶּסֶא מְלֻךְ" (תקון מ"ג): כִּי לְמוּד הַזֵּהר

בְּסֵפֶר עִם בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ. - מֶרֶן הַגָּאוֹן רַבִּי מִיכָל
יְהוּדָה לְפָקוּבִיץ שְׁלִיט"א בְּקִשׁ מִמְּנֵהֲלֵי תַלְמוּדֵי
תוֹרָה וְהַרְבָּנִים שֶׁל הַתַּלְמִידִים לְקַבֵּעַ שְׂיַעוֹר
בְּלִקוּטֵי פְּלֵא יוֹעֵץ עִם הַתַּלְמִידִים. - הַגָּאוֹן רֹאשׁ
יְשִׁיבַת "כֶּסֶא רַחֲמִים" רַבִּי מֵאִיר מֵזוֹז שְׁלִיט"א
שֶׁנֶּשְׂאֵל אֵיזָה סֵפֶר מוֹסֵר לְלִמּוּד, עָנָה כֹּל אֶחָד
יִרְאֶה מֵה שְׁמוֹשֶׁךְ וּמְעוֹרֵר אוֹתוֹ, אָנִי נִמְשָׁךְ
לְסֵפֶר פְּלֵא יוֹעֵץ וְחוֹבֵת הַלְּבָבוֹת.

הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: פמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם פמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעפבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע, דהלומד שעה זחר

הקדוש בשבת קודש כלומד אלה שנה
 פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד
 יש שעוה זהר הקדוש בשבת קודש, הרי
 שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה
 [וכל העולם מתעלה על ידו].

ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות
 צדיקים (שער השמחה) המבאר
 דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערבו
 כפול אלה, יוצא שכאשר יהודי לומד
 בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י –
 "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך
 של מליון שנה (למוד פשט בימי החול).

ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי
 ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם
 למדת תורה בשעת הריוח אל תשוב לך
 בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר
 אחד בצער ממאה בריווח (עיי"ש), על כן

כְּאֲשֶׁר לומד בְּיַסּוּרִים הַכֹּל כְּפּוֹל מֵאָה, סֵד
הַכֹּל לְיִמּוּד זוהר הַקְּדוּשׁ שְׁעָה בְּשַׁבַּת שְׁוֹה
מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה!!! וְשָׁנִיָּה אַחַת
בְּ-28.000 שָׁנָה תוֹרָה.

צא וְחָשַׁב בְּלִמּוּד הַזוהר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת,
בְּכֹל שָׁנִיָּה הַנָּךְ מְשַׁמַּח אֶת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וּמְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדֵל
נָא כ"ח ה'". - עַל מַחֲנֵה יְרָאֵי הַשֵּׁם
לְהִתְאַחַד לְכַבוֹד הַשְּׁכִינָה לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד
זוהר הַקְּדוּשׁ וְיִתְקַיֵּם דְּבַרֵי הַרְשָׁב"י ע"ה
בְּדֹא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בב"א.

לְכֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל מִיַּדִּי
יוֹם בְּיוֹמוֹ, לְלִמּוּד וּלְקִרְאָה בְּזוהר
הַקְּדוּשׁ "יַחַד שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל" וּמְשַׁמֵּיא זְכוּ
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עִתָּה בְּקִלּוֹת בְּ-6-7 דְּקוֹת
לְיוֹם לְהִתְחַבֵּר עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּלְסַיֵּם אֶת
הַזוהר הַקְּדוּשׁ אֶלְפֵי פְעָמִים בְּמַהְדוֹרָת

תתק"ס (960 קונטרסים) להצלחת כלל ישראל
 ולקרוב הגאָלה ברחמים, וכל אחד
 מישראל יוכל להתחבר עם הציבור
 ולעסוק מידי יום ביומו בתורת הרשב"י
 בנקל, ובשבת ללמד עם בני ביתו, הקטנים
 עם הגדולים, זקנים עם נערים. ויזכה
 להתחבר אל הרשב"י ולהמשיך עליו
 נשמה קדושה וטהורה.

פָּרָק כּא

הטוב שיש בהצדיק נעשה כאבן השואבת
 ושואב אליו כל טוב שנמצא בהרשע.
 והרע שנמצא אצל הצדיק מיד הוא נמשך
 ויוצא מהצדיק המוכיח לרשע שאינו
 שומע לו, ונדבק בהרשע שהוא שרשו
 ושם קנה מקומו

כתב המהרח"ו בשער הגלגולים (הקדמה כ')
 וזה לשונו: עוד דע, כי כל הנשמות
 על ידי חטאו של אדם הראשון, נתערבו
 טוב ברע, ולכן לפעמים יהיה, שקצת טוב
 שבנפש הצדיק, נתערב ברשע וקצת רע
 של הרשע, נתערב בצדיק. ובזה תבין מה
 שאמר הכתוב, (קהלת) "אשר יש צדיקים
 שמגיע אליהם כמעשה הרשעים" וגו'. כי
 כמה צדיקים יש שהם עוברים איזו עברה
 פרטיית, ונכשלים במה שלא יפשל רשע

אֶחָד. וְכֵן לְהַפְּךָ כַּמָּה רָשָׁעִים גְּמוּרִים
 עוֹשִׂים קִצָּת מִצּוֹת פְּרָטִיּוֹת בְּתַכְלִית
 עֲשִׂיתָם וְנִזְהָרִים בָּהֶם כֹּל יְמֵיהֶם.

גַּם תִּבְיֵן בְּזֶה עֲנִין צְדִיק גְּמוּר, וְרָשָׁע גְּמוּר,
 וּבִינּוֹנִי. כִּי הַכֹּל תִּלּוּי כָּפִי חֲלָקִי
 נִצּוּצוֹת הַטּוֹב שָׁבוּ, וְכָפִי מִסְפֵּר חֲלָקִי
 נִצּוּצֵי הָרַע שָׁבוּ. וְעוֹד כִּי אוֹפְנֵי הָעֵבְרוֹת
 אוֹ הַמִּצּוֹת שְׁעוֹשִׂים, הֵם כָּפִי עֶרֶךְ בְּחִינַת
 הַנִּצּוּצוֹת שָׁבוּ, וּבְאִיזָה אֶבֶר וְשֵׁרֶשׁ הֵם, אִם
 טוֹב וְאִם רָע, כִּךָּ הֵם חוֹשְׁקִים וְתֹאבִים אֶל
 הַמִּצּוֹת אוֹ אֶל הָעֵבְרוֹת הֵהֵם יוֹתֵר מִזּוּלָתָם
 וְרוֹדְפִים תָּמִיד אַחֲרֵיהֶם.

וְהִנֵּה לְסִבֵּה זֶה הִחְמִירוּ בְּסִפְרֵי הַזּוֹהַר
 הַקְּדוֹשׁ (פְּרָשַׁת תְּרוּמָה דָּף קכ"ח), שְׁצַרְיָךְ
 הָאָדָם לְמַרְדָּף בְּתֵר חַיִּיבִיא, וְלִמְזַכָּה לְהוּ
 כְּמֵאן דְּרַדְיָה בְּתֵר חַיִּיו וְכוּ', וְהַעֲנִין הוּא, כִּי
 בְּרַדְיָה הַצְּדִיק אַחַר הָרָשָׁע לְזַכּוֹתוֹ, אוֹלֵי

הַרְשַׁע הַהוּא יֵשׁ בּוֹ אוֹתָם נִצּוּצוֹת טוֹבוֹת
שְׁנֵאֲבָדוּ מִמֶּדֶה, וּנִצּוּצוֹתַי הַרְעוֹת נִתְּנוּ לָךְ,
וְעַל יְדֵי שְׁתַּתְּחִיבוּ יַחַד בְּחֶשֶׁק וְאַהֲבָה,
אִז הַטּוֹב שָׁבוּ יוֹסֵר מִמֶּנּוּ וַיּוֹתְנוּ בְּךָ,
וְאִז אַתָּה נִשְׁלַם בְּכֹל הַטּוֹב, וְהוּא נִשְׁלַם
בְּכֹל הַרַע. וְזֶהוּ סוּד צְדִיק נוֹטֵל חֶלְקוֹ
וְחֶלֶק חֵבְרוֹ בְּגֵן עֵדֶן, רָשָׁע נוֹטֵל חֶלְקוֹ
וְחֶלֶק חֵבְרוֹ בְּגֵיהֶנֶם. וְזֶה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב
(מִשְׁלִי) "אִם רָעַב שׁוֹנֵאֵךְ הָאֲכִילָהוּ לֶחֶם".
וְכִמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ חַז"ל עַל פְּסוּק "כִּי תִרְאֶה
חֲמוֹר שׁוֹנֵאֵךְ", אֵין הַכָּתוּב מְדַבֵּר אֶלָּא
בְּאָדָם רָשָׁע שֶׁמֵּתַר לְשִׁנְאוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר
הַכָּתוּב: "הֲלֹא מִשְׁנֵאֵךְ ה' אֲשַׁנְּא", וְאָמַר
"אִם רָעַב שׁוֹנֵאֵךְ תִּאֲכִילָהוּ לֶחֶם", רְצוֹנוֹ
לִּזְמַר, מִחֲמַת נִצּוּץ טוֹב שָׁבוּ, וּמִתְאַוָּה
וְרָעַב לַעֲשׂוֹת טוֹבָה, הָאֲכִילָהוּ לֶחֶם, לַחֲמָה
שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְתִזְכְּהוּ, כִּי עַל יְדֵי
כֵן גִּחְלִים שֶׁהֵם נִצּוּצֵי הַרַע שְׁבָךְ, אַתָּה

חותה על ראשו, ויתחברו עמו, ויוסרו ממך. וכמו שאמר הכתוב, "ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה", ונצוצי הטוב שבו יוסרו ממנו, וה' ישלימם לך, ונמצא שאתה שלם בטוב, והוא שלם ברע. וכמו שאמרו חז"ל, אל תקרי ישלם לך, אלא ישלימהו לך, ולפי שהשם יתברך טוב אינו מזכיר שמו על הרעה, כמו שאמר הכתוב "כי גחלים אתה חותה על ראשו". אבל על הטוב הזכיר שמו, כמו שאמר הכתוב "וה' ישלם לך" פנזכר, כי הוא עושה הטוב הזה.

ובאהב ישראל (פרשת קרח), על הפסוק "ויקח קרח" הרחיב ובאר דבריו הקדושים, וזה לשונו: ... והנה ידוע דכל דבר חושק תמיד לדבק לשורשו ומקורו, ובמקום שיש לו התנשאות וחסויבות, ודבר

חשוב אצל הצדיק הוא רק טוב, וזהו
העקר בעיניו, וכל מגמתו ורצונו הוא רק
לעשות טוב ובוחר בו בכל עת ורגע,
ומציאות הרע אף שנמצא אצלו, מכל
מקום הוא נמאס בעיניו מאד, אבל
אצל הרשע הוא להפוך שאומר "לרע
טוב" וכו', שבוחרים תמיד ברע ומנשאים
אותו, כי הוא הוא החשוב בעיניהם,
והטוב הוא נמאס בעיניהם הגם שיזדמן
לפעמים שעושין איזה מעשה או ענין טוב
הוא רק מההכרח או מחמת איזה פניה
רח"ל, והנה כשמזדמנים אלו השניים,
היינו הצדיק והרשע להדדי, וזה בזה
נפגשו על ידי איזה התוכחות שהצדיק
מוכיח לרשע על מעשיו אשר לא טובים
המה, או שמקבל הצדיק יסורים על
ידי הרשע שמיצר לו, אז מתעוררים
הכחות הכמוסים אצל כל אחד, היינו

הטוב שְׁכֵמוֹס וְגִנוּז בְּתוֹךְ הַרְשָׁע רוֹאֶה
וּמְבִין הַיֵּאֶךְ הוּא נְבוֹזָה וְנִמְאָס בְּעֵינַי
הַרְשָׁע וְאִינוּ מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְהַיֵּאֶךְ יִהְיֶה
חָשׁוּב וְיִקָּר בְּעֵינַי הַצְּדִיק אֲזַי מְאֹד הוּא
נִכְסָף וּמִתְאַוֶּה וְחוֹשֵׁק לְדַבֵּק בְּשׁוֹרְשׁוֹ,
רְצוֹנוֹ לֹמַר בְּטוֹב שְׂיֵשׁ בְּצְדִיק כִּי רַב
הוּא, וְאֲזַי נַעֲשֶׂה הַטוֹב שְׂיֵשׁ בְּהַצְּדִיק כְּאֲבוֹן
הַשְּׂוֹאֵבֶת וְשׂוֹאֵב אֱלֹיו כֹּל טוֹב שְׁנִמְצָא
בְּהַרְשָׁע. וְכֵן מִיעוּטָא דְּמִיעוּטָא מִהֲרַע
שְׁנִמְצָא אֲצֵל הַצְּדִיק, כְּשִׁרוּאָה וּמְבִין הַיֵּאֶךְ
הוּא נְבוֹזָה וְנִמְאָס מְאֹד בְּעֵינַי הַצְּדִיק,
וְהַיֵּאֶךְ יִהְיֶה מְנוּשָׂא וּמְרוּמָם וְחָשׁוּב בְּעֵינַי
הַרְשָׁע, אֲזַי מִיד הוּא נִמְשָׁךְ וְיִוצָא מִהַצְּדִיק
הַמוֹכִיחַ לְרָשָׁע שְׂאִינוּ שׂוֹמְעֵי לוֹ, וְנִדְבַק
בְּהַרְשָׁע שֶׁהוּא שְׂרָשׁוֹ וְשֵׁם קִנְיָה מְקוּמוֹ.
וּמָה לוֹ לִהְיוֹת מְעַנָּה וְכַבּוּל וְאִסוּר
בְּזִיקִים אֲצֵל הַצְּדִיק שְׁמִכְנִיעוֹ בְּכֹל עֵת
וְרִגְעַי, וְכִיוֹן שֶׁהִשִּׁיג וּמְצָא מְקוֹם הַטוֹב

ויָפָה לוֹ, וַיְהִי שֵׁם בְּחַשְׁיבוֹת גְּדוּל, מִיַּד
 הוּא נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו כִּי הוּא מְקוּרָו וְשׁוֹרְשׁוֹ,
 וְכָל מִין נִמְשָׁךְ אַחַר מִינוֹ וְזִינָא בְּתַר זִינָא,
 נִמְצָא הַטּוֹב שֵׁישׁ בְּהַרְשָׁע נַחֲלִץ וְיוֹצֵא
 מִמֶּנּוּ וְנִמְשָׁךְ אֶל הַצְּדִיק וְנִדְבֵּק בְּשׁוֹרְשׁוֹ
 הַטּוֹב, וְהָרַע שְׂאֵצֶל הַצְּדִיק יוֹצֵא מִמֶּנּוּ
 וְנִמְשָׁךְ אֶל תּוֹךְ הַרְשָׁע וְנִדְבֵּק לְשׁוֹרְשׁוֹ,
 וְזֶהוּ הִיָּה כְּוֹנֵת שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח... וּבְזֶה
 תָּבִין כְּוֹנֵת הַגְּמָרָא (חֲגִיגָה טו עא), זְכָה
 נֹטֵל חֶלְקוֹ וְחֶלְק חֲבֵרוֹ בְּגוֹן עֲדוֹ, לֹא זְכָה
 נֹטֵל חֶלְקוֹ וְחֶלְק חֲבֵרוֹ בְּגִיהֵנוּם... וְחֶלְק
 הָרַע שְׂאֵצֶל הַצְּדִיק עִם חֶלְקוֹ בְּגִיהֵנוּם
 נִמְשָׁךְ לְרָשָׁע, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתוֹ גַּם עַל הָרַע
 שֶׁל הַצְּדִיק, כִּיּוֹן שְׁבַחַר בּוֹ, עַכ"ל (עֵין
 שֵׁם בְּאוּרָךְ). וְזֶהוּ כְּוֹנֵת הַגְּר"א בְּמִשְׁלֵי ("ב,
 י"ד), שְׂמִבְּאָר גּוֹדֵל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְמִזְבֵּה
 הַרְבִּים וְלְמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ. שְׂאֵם חֲבֵרוֹ
 שָׁמַע, מִקְבֵּל שְׂכָר עַל כָּל מֵה שִׁיעֶשֶׂה

לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל כל חלקו
 הטוב, וזה שלא שמע מקבל ממנו את
 חלק הגיהנום שלו. עתה תחליט לאיזה
 מחנה אתה שייך, ואם ברצונך לקבל
 גן עדן כפול או חס ושלום גיהנום
 כפול, שמי שלא שומע למוכיח אחרי
 120 שנה לא יבין מאיפא צמחו לו
 כל העברות שלא זוכר שעשה אותם,
 אבל הסבה שקבל אותם כי בחר ברע
 ונמשך אליו כמו מגנט. ואם ברצונך
 לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה"..
 ולקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר
 "ערפה של שעה", וספרי הזוהר תתק"ס
 המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש
 בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום
 טוב. ובכך ערכך לא יסולא בפז, ותזכה
 לישב במחיצת הצדיקים לעתיד לבוא.
 - חזינו השתא עד כמה גדול ועצום

כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמוץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ובזכות לומדי הזוהר הקדוש יתקיים
 בְּנוֹ הַכְּתוּב: (שמות פרק טו פ'
 טז-יח) תִּפְּלַעְלִיָּהֶם אִימָתָה וּפָחַד בְּגִדְלָם
 זְרוּעֵךְ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ
 ה' עַד יַעֲבֹר עִם זֹו קִנִּיתָ, תִּבְּאֵמוּ
 וְתִטְעֲמוּ בְּהַר גִּחְלָתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ
 פְּעַלְתָּ ה' מִקֹּדֶשׁ אֶד-נִי כּוֹנְנֵנוּ יְדִיךָ, ה'
 יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד, בב"א. — יְהִי רָצוֹן
 שְׁנִזְכָּה לְהַבְטָחָה: "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ

מְצָרִים אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת" וְנִזְכָּה כָּלנוּ יַחַד
לְגֵאֵלָה הַשְּׁלִימָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

**בשעה טובה סיימנו את כל עולם "הזוהר הקדוש"
על גבי 36 דיסקים של 10 שעות דיסק 3mp**

סה"כ 1062 שיעורים שכל שיעור 20 דקות=360 שעות
השיעורים: תורת הזוהר, תיקוני הזוהר, זוהר חדש
זוה כל עולם "הזוהר הקדוש" אפשר לשמוע ברכב, באוטובוס,
בטיולים, במטבח, במטוס ובכל מקום

דיסק של 10 שעות = 30 שיעורים קדושים וטהורים
בדיסק יש 1000 צדיקים שאומרים על כל עולם הזוהר
הדיסקים ניתן להשיג אך ורק במפעל הזוהר העולמי טלפון:

054-4577956 הרב אריה ברדה

b.arye@neto.net.il ומגיע ישירות לביתך בדואר

נחל לכיש 24/8
בית שמש
טל: 0548436784

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר.
כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש
מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- ☞ הכמות מצומצמת
- ☞ המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.
- ☞ הזולה משמעותית לכמויות.
- ☞ להזמנות: 026500828
- ☞ תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו
- ☞ הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

הופיע חק לישראל - הזוהר הקדוש mp3 - השיעור היומי מפי הרב אריה ברדה בשפה העברית בלשון הקודש בשיתוף מפעל הזוהר העולמי - 70 שיעורים. זה השיעור היומי הקדוש ביותר זה מיועד מילד ועד זקן בא בימים - וגם לכל הנשים:
טל. 054-4577956.

עולם הזוהר הקדוש ורקיעים עליונים ואורות נוצצים לכל הזוהר הקדוש... כל עולם הזוהר הקדוש שהם: **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... זוהר חדש...** ב-36 דיסקים, שכל דיסק 10 שעות... שהם 360 שעות שמיעה של גן עדן... והם 1062 שיעורים של רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן... מקול הרשב"י ובהגשתו מפי הרב אריה ברדה... ובנוסף יש 1000 צדיקים אומרים על הזוהר הקדוש והטהור של עם ישראל שמאירים את כל העולם... בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
להזמנות דיסקים: אפשר להשיג אך ורק בטלפון: 054-4577956

אלבום הגדול בעולם. ענק!!! 2.5 מיליון מילים ב-36 דיסקים, כל דיסק 10 שעות עריכה ♦ סאונד ♦ נעימות ♦ קריינות רדיופנית ♦ **מארז הזוהר הקדוש** מפי הרב אריה ברדה, 1062 שיעורים כל שיעור 20 דקות מרתקות ועוצרי נשימה... גן עדן של **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... זוהר חדש...** בהשתתפות מפעל הזוהר העולמי... והכל ב-mp3

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! וכך משתבח הקב"ה בכל יום!
 בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.
 בא והטה שכם, למפעל הקדוש
 שבלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זמור המשייה בפתח!

וכל מי שיפגש בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לספת מגן!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח כולו שקד,
 תן לרשב"י ותקבל פי אלה,
 בברכת אלה המגן,
 מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בכרטיס אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפקה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

ש"ד מסלול		סוג חשבון	מספר חשבון												
בנק	סניף														

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה				
4 7 6 9 5					

אני/הח"מ _____ (שם בעלי החשבון כפי שרשום בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נתתי/ים לכם בזה הוראה לחייב את חשבונותי הנ"ל בסמיככם, כגון תחמה בסכומים ובמועדים שנקבעו או שישמשו לכם מדי פעם כפעמי אפעמי, ע"י ז"ן עד החתמת סמפרט מנה כ"מיתו הרשאה.

2. ידוע לילדתי כי:

א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה ספמי/מאגמו בכתב לבנק ולז"ן עד החתמת שנתונים לתקף, אם עסקים אחד לאחר מכן הודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל ד"ן.

ב. אהר/הנדה רשאים לבטל מראש חיוב סכומים ובלבד, שהודעה על כך תיפטר על ידינו לבנק בכתב, לפחות אם עסקים אחד לפני מועד החיוב.

ג. אהר/הנדה רשאים לבטל חיוב, לא יותר מתשענים ימים ממועד החיוב אם אנו/יתוכיז לבנק, כי החיוב אינו חשום את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.

3. ידוע לילדתי כי הפרטים שציינו בכתב ההרשאה ופילוי, הם נשאים טעליו/ם להסדיר עם המבנק.

4. ידוע לילדתי, כי סכומי החיוב ע"י הרשאה זו, ישימו בד"מ החשבון וכי לא תישלח לילדתי ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.

5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מעב החשבון אספר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.

6. הבנק רשאי להוציא/ו מן ההסדר המסודר בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, וידוע לילדתי על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך עזר הסיבה.

7. זו לאו/ו ז"ן עד החתמת בספח המחייב זאת קבלת הוראות אלו מפני/מאמתו.

פרטי ההרשאה _____ מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעל/י החשבון _____

ש"ד מסלול		סוג חשבון	מספר חשבון												
בנק	סניף														

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה				
4 7 6 9 5					

רשמו/נועו את ההרשאה, ותשלם בהתאם כל עוד מעב החשבון אספר

זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו בעל/י החשבון מן ההסדר.

אשר, זה לא יפעל בהתחייבות/סמיכתי/סמיכתי, לפי כתב השיפוי שנתחם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____

סניף _____

חתימה וחתימת הסניף _____ תאריך _____

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (ש"מ) ז"ה ר"מ פ"ר לך

בית שמש 29099

ר"מ נחשון

בית שמש

קבלו הוראות מ _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שציינו באפעמי מוגטו שחציו לנו מ"ד פעם בפעם, אושר מספר חשבונות/ים בבנק יהיה נוסב בתם, והכל בהתאם למפרט בכתב ההרשאה.

רשמו/נועו את ההרשאה, ותשלם בהתאם כל עוד מעב החשבון אספר

זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו בעל/י החשבון מן ההסדר.

אשר, זה לא יפעל בהתחייבות/סמיכתי/סמיכתי, לפי כתב השיפוי שנתחם על ידיכם.